

DUANIZ OLMASA NE ÖNEMİNİZ VAR?

Kur'an-ı Kerim'deki Dua Ayetleri

EMRE DORMAN

İstanbul Yayınevi

2013

www.istanbulyayinevi.net

İstanbul Yayınevi

Eser Adı: Duanız Olmasa Ne Öneminiz Var?

Yazar: Emre Dorman

İletişim: www.emredorman.com

Kapak Tasarım: Gökhan Koç

Sayfa Düzeni: Said Demirtaş

ISBN: 978-605-64417-2-1

Baskı ve Cilt: Pasifik Ofset Ltd. Şti.

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No:3/1 Baha İş Merkezi A Blok
34310 Haramidere / İstanbul Tel: (0212) 412 17 00 Sertifika No: 12027

1. Baskı: Kasım 2013

Genel Dağıtım

İstanbul Yayınevi

Cağaloğlu Yokuşu Evren Han No:17 Kat:1 Daire:33

SİRKECİ – İSTANBUL

Tel: (0212) 519 62 72

www.istanbulyayinevi.net

bilgi@istanbulyayinevi.net

DUANIZ OLMASA NE ÖNEMİNİZ VAR?

Kur'an-ı Kerim'deki Dua Ayetleri

EMRE DORMAN

Yrd. Doç. Dr. Emre Dorman, Acıbadem Üniversitesi'nde öğretim üyesidir. Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Temel İslam Bilimleri Kelâm bilim dalında hazırladığı **Tanrı'nın Varlığının Kanıtlanmasında Kullanılan Modern Deliller: İnsancı İlke Örneği** başlıklı tezi ile yüksek lisans (2004), **Deizm ve Eleştirisi: Tarihsel ve Teolojik Bir Yaklaşım** başlıklı tezi ile de doktora çalışmasını tamamladı (2009). Acıbadem Üniversitesi'nde akademik hayatına devam eden Emre Dorman, **Felsefeye Giriş**, **Felsefe Tarihi** ve **Bilim Felsefesi** dersleri vermekte, teoloji, felsefe ve din-bilim ilişkisi alanlarında çalışmalarını sürdürmektedir.

YAYIMLANMIŞ ESERLERİ

- İnsanlar Uyurlar Ölünce Uyanırlar (İstanbul Yayınevi, 2011)
- Modern Bilim: "Tanrı Var" (İstanbul Yayınevi, 2011)
- Kur'an-ı Kerim'deki Temel Emirler ve Yasaklar (İstanbul Yayınevi, 2011)
- People Are Asleep They Wake Up When They Die (İstanbul Yayınevi, 2012)
- Dini Konularda Kendini Kandırmanın 40 Yolu (İstanbul Yayınevi, 2013)

İçindekiler

Önsöz.....	9
<i>Birinci Bölüm:</i>	
Dua Adabı ve Duaların Kabulü.....	11
<i>İkinci Bölüm:</i>	
Allah'ın İsimleri (Esmâü'l-Hüsna).....	31
<i>Üçüncü Bölüm:</i>	
Kur'an-ı Kerim Ayetlerine Göre İnanan (Mü'min) Olmak...	41
<i>Dördüncü Bölüm:</i>	
Kur'an-ı Kerim'deki Dua Ayetleri.....	49
<i>Beşinci Bölüm:</i>	
Kısa Sürelerden Seçmeler.....	91
Bazı Önemli Kavramlar.....	105

Sevgili Eşim Elif'e...

Önsöz

Dua;
Kul ile Rabbi arasındaki irtibatı kuran manevi bir
bağ,
Rabbe yaklaşmak için bir vasıta,
Kulluk ile şereflenme ve sayısız nimetten nasip-
lenmenin teşekkürü,
Kalabalıklar içinde yalnız olan kula “Rabbim bana
yeter” dedirten güç,
Dünya okyanusunda boğulmak üzere olan kulun
can simidi,
Dünya hayatının ışıltısının kör ettiği gözlerin ışığı,
İnsana acizliğini hatırlatan bir uyarı,
Cismaniyetten maneviyata yükselten bir merdi-
ven,
Sevilmeye en layık olana duyulan aşk ve muhab-
bet,

Her türlü kaza, bela, dert ve kötülüğe karşı manevi bir zırh,

Kulun manevi gıdasını karşıladığı bir serum,

Zorluklara karşı sağlam bir dayanak,

Başarılarla karşı şükür vesilesi,

Avuçların huzur ile dolması,

Sonsuz mutluluğun arzusu,

Dilin döndüğü, kalbin konuştuğu bir yakarış,

Ve ilahi ifade ile insanın Rabbi nezdindeki önemidir:

De ki: Sizin duanız olmasa Rabbim size ne diye değer versin?

(Furkan Sûresi, 25:77)

Birinci Bölüm

*Dua Adabı ve
Duaların Kabulü*

DUA MANA İTİBARIYLA “çağırarak, seslenmek, istemek, yardım talep etmek” gibi anlamlara gelmektedir. Sınırlı, sonlu ve muhtaç olan insanın gönülden ve tüm benliği ile sınırsız, sonsuz ve mutlak kudret sahibi olan yüce Allah’a yönelip O’ndan istek ve dilekte bulunmasıdır dua.

Dua ihtiyacı her insanın yaratılışına kodlanmış vazgeçilmez bir ihtiyaçtır. Bu yüzden sadece hak dinlere inanan toplumlarda değil, hemen her toplumda kendi inançları ile şekillenmiş bir dua ritüelinin görülmesi mümkündür. Kur’an-ı Kerim ayetlerinde, Allah’a gönülden teslim olan kullar olarak, dua ederek Rabbimizin yüceliğini ifade etmemiz emredilmiştir. Dua, üzerimize yazılmış bir ibadet olmanın yanında aynı zamanda kul üzerinde psikolojik manada bir rahatlama, huzur ve gönül tatmini doğurur.

Duada Allah ile kul arasında bir vasıta yoktur. Kul, Yaradanına halini arz eder ve niyazda bulunur. Gönülden Allah'a iman etmiş bir kul, kendisini yaratan Rabbinin kendisini en iyi bilen olduğunu ve yakarışlarına en güzel şekilde cevap vereceğini bilir.

Bizim için gerçek manada neyin hayırlı olacağını sadece Allah bilmektedir. Bizim sınırlı bakış açımızla hayır gördüğümüz ve istediğimiz bir şey aslında hakkımızda hayırlı olmayabilir. Bu durum pek çok insanın karşılaştığı ya da zaman içinde tanık olduğu bir gerçektir. Bu gerçek Kur'an'da şu şekilde ifade edilir:

Bir şey sizin için hayırlı olduğu halde siz ondan tiksinebilirsiniz. Ve bir şey sizin için şer olduğu halde siz onu sevebilirsiniz. Allah bilir, siz bilmezsiniz.¹

Biz genellikle istediğimiz bir şey gerçekleşmeyince hemen durumu kendimize göre yorumlayıp hüznü ve umutsuzluğa düşeriz. Oysa farkında değildir insan, Allah bazen bizim kendimiz için hayır sandığımız, aslında hayır olmayan bir şeyi nasip etmeyecek bize lütufta bulunur. Bazen de istediğimiz şeyi nasip etmemesi bizim için bir imtihan olur. Gönülden Allah'a teslim olmuş bir kula düşen, Allah'ın kararlarına tam manasıyla itaat ederek O'na olan teslimiyetini ifade etmektir.

İnsan, Rabbine her an muhtaçtır. Dolayısıyla dua ve ibadetler yoluyla her an O'na yakın olmak durumundadır. Kul, duaların kabul olup olmamasına göre

¹ Bakara Sûresi, 2:216

değil, kul olduğunun idraki ile Allah'a gönülden bağlanmakta ısrarlı ve samimi olmalıdır. Zaman zaman karşılaştığımız bir yanılğı olarak olaya "Dua ettim ama kabul olmadı" şeklinde yaklaşmak bir mü'mine yakışmaz. Her şeyde bir hayır aramak ve Allah'ın hükmü ile tatmin olmak en doğru olanıdır.

Allah, kullarını bazen türlü imtihanlarla, zorluk ve sıkıntılarla sınar. Bazen de insanlar bu dünya hayatında yapmış oldukları birtakım hataların bedelini öderler. Her ne durumda olunursa olunsun, Allah'tan yardım dilemeyi ve Allah'a yönelmeyi hayatın temel prensibi edinmek gerekir.

Kul, Allah'a dayanıp güvenirse ve gerçek dost olarak sadece Allah'ı bilirse mutlaka yardım görecektir. Ancak pek çok kişide görüldüğü gibi Allah'ı sadece zor zamanlarda hatırlamak ve çaresiz kalındığında O'na dua etmek insanların ikiyüzlülüklerinin bir göstergesidir.

Zorda ve çaresiz kaldığı anlarda Allah'a yakaran, sonra sıkıntısı giderildiğinde tekrardan eski hayatına dönerek Allah'ı adeta unutan pek çok örnekle karşılaşırız. Bu gibi kişiler tekrardan çaresiz kalana kadar Allah'ı hiç düşünmez ve hatalardan uzak durmazlar. Belki hatalarını tekrarlarsa da sonunda kime yönelceğini bilerek hatalarından pişman olması kendi içinde hoş karşılanabilir ama herkes bir gerçeği hatırlamakta tutup bilmelidir: Sadece zorluk anında Allah'ı hatırlamak büyük bir yanılğıdır. Çünkü kulun Allah'a muhtaç olmadığı tek bir an bile yoktur.

Bu durum, çoğu zaman karşılaştığımız ve insanın

nankör yönünü ortaya çıkartan bir gerçektir. Öyle ki, çoğu zaman dua etmeyi aklından bile geçirmeyen pek çok insan bile zorluk anında hemen Allah'a yönelir.

Kur'an ayetlerinde insanların zorluk ve sıkıntı anında hemen Allah'a yöneldikleri ama içinde buldukları zorluktan kurtulunca Allah'a yöneldiklerini unuttukları ifade edilir:

İnsanlara zorluk dokunduğu zaman; yan yatar-ken, otururken, ayaktayken Bize yalvarır. Ama sıkıntısını çözdüğümüzde, kendisine dokunan bir zorluk yüzünden Bize hiç yalvarmamış gibi çekip gider.²

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na halis kılan gönülden bağlılar olarak Allah'a yalvarıp yakarırlar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp kurtarınca, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan başkası inkâr etmez.³

Dualar gönülden ve samimi bir biçimde yapıldığında Allah mutlaka en olumlu ve güzel bir biçimde cevap verecektir. Çünkü Allah, Bakara Sûresi 186. ayette kullarına "Bana dua ettiği zaman dua edenin çağrısına cevap veririm" şeklinde müjde vermektedir. Dualarda Allah'tan dünyevi isteklerde de bulunmak gayet tabii bir durumdur. Ancak asıl olan duada dünyevi maddi isteklerden çok hem bu dünya hayatında hem de ahirette hayırlı iman ve ihlâs sahibi kullardan olunmasının dilenmesi ve Allah'ın bize sunmuş olduğu sayısız nimet ve imkândan dolayı şükredilmesidir.

² Yûnus Sûresi, 10:12

³ Lokman Sûresi, 31:32

İstenilen mal ve mülk şayet kişiyi bu dünya hayatında saptıracak ve azgınlık yapmasına sebep olarsa böyle bir kişi için sahip olduğu ve olacağı malın şerden başka bir tarafı bulunmamaktadır. Kula düşen, Allah'a gönülden bağlanarak dua etmektir. Neyin hayırlı olduğu ya da neyin nasip olacağı sadece Allah'ın bilgisindedir.

Kur'an-ı Kerim ayetlerinde insanların Allah'a sürekli olarak ihtiyaç duyduğuna ve Allah karşısında tüm insanların aciz, çaresiz ve yoksul olduğuna vurgu yapılır. İnsanoğlunun yaşam içinde yüz yüze geldiği pek çok duruma karşı yetersiz kaldığı, yardıma ihtiyaç duyduğu, sığınıp güvenilebileceği bir kapı aradığı görülmektedir. Kişi için nefsi onu içten içe kemiren görünmez bir düşman gibidir. İnsan, nefsi ile verdiği mücadelede Allah'a olan yakarış ve yönelişinden güç alır. Çeşitli ihtiyaçlar içinde olan ve zor zamanlarında Yaratıcısının yardımını arayan insanın bu âlemde bir başına bırakılmış olduğunun beklenmesi makul değildir.

Ey insanlar, siz Allah'a muhtaç yoksullarsınız! Allah ise zenginliği sınırsız olan, her türlü övgünün sahibi olandır.⁴

Allah, zenginliği sınırsız olandır; yoksul olan sizlersiniz.⁵

İnsan, Allah'a olan biyolojik ve fiziksel ihtiyacı yanında, sosyal ve psikolojik açılardan da O'na muhtaç-

⁴ Fâtır Sûresi, 35:15

⁵ Muhammed Sûresi, 47:38

tır. Manevi yönü olan insanoğlunun, yaratılışı itibarıyla Allah'ı bilip O'na yönelme ihtiyacı içinde olduğu görülmektedir. İnsan kendisini yaratan yüce Allah'a karşı gönülden bir bağlılık, sevgi ve muhabbet içinde olmayı, O'na dua etmeyi, çeşitli söz ve fiiller ile kulluğunu göstermeyi ister. Tüm bunları yapabilmesi için de Allah'ın kendisini duyduğunu, gördüğünü ve üzerinde her türlü tasarrufa sahip olduğunu bilmesi, O'na yakardığı zaman kendisine cevap verileceğini umması gerekir. Kur'an-ı Kerim ayetlerinde Allah'ın insana yakınlığının çeşitli şekillerde vurgulandığı görülmektedir:

Yemin olsun ki, insanı Biz yarattık. Nefsinin ona neler fısıldadığını da Biz biliriz. Biz ona, şah damarından daha yakınız.⁶

Nerede olursanız olun Allah sizinle beraberdir. Allah, tüm yaptıklarınızı görendir.⁷

Görmez misin ki Allah, göklerde olanları da yeryüzünde olanları da bilir. Üç kişi, aralarında fısıldaşmayagörsün, dördüncüleri O'dur; beş kişi fısıldaşmayagörsün, altıncıları O'dur. Bundan az da olsalar çok da olsalar, O mutlaka onlarla beraberdir; nerede bulunurlarsa bulunsunlar.⁸

Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder.⁹

⁶ Kaf Sûresi, 50:16

⁷ Hadid Sûresi, 57:4

⁸ Mücâdele Sûresi, 58:7

⁹ Enâm Sûresi, 6:103

Allah her şeyi çepeçevre kuşatandır.¹⁰

İnsanın yaratıcısıyla bir anlamda irtibata geçmesi dua ve ibadet yolu ile olmaktadır. Dua ve ibadetin insan üzerinde çok çeşitli faydaları olduğu, Allah'a gönülden bir bağlılıkla dua eden insanların etmenlere nazaran daha mutlu ve huzurlu bir ruh haline sahip oldukları çeşitli deney ve anketlerle desteklenmiştir. Dinî buyruklar gerek ahlaki bildirimleri, gerekse dua ve ibadet şekilleri ile insanların manevi gelişimini sağlar. İçselleştirilerek yapılan ibadetler sayesinde kulluk bilincine varan insan önce Yaratıcısını, sonra kendisini, ardından da içinde bulunduğu evreni daha iyi tanıyıp anlamlandırmaya başlar.

İbadetler dinî hayat ile çok sıkı bir bağ içindedir. Din psikolojisi üzerine yapılan araştırmalar sonucunda pek çok bilim adamı tarafından dinin, ibadet ve duanın kişisel gelişim üzerindeki olumlu etkileri tespit edilmiştir. İçselleştirilmiş kulluk bilincinin güçlü, uyumlu ve sağlam karakterli bireylerin ortaya çıkmasını sağladığı gözlemlenmiştir. Din psikologlarının yaklaşımlarından hareketle ibadetin insan ve toplum üzerindeki olumlu etkilerinin bir kısmının şu şekilde ifade edilmesi mümkündür:

Dinî inanç ve değerler, ibadet ve törenlerle dünya hayatına ilişkin dinî açıklamalar insan hayatına bir anlam ve amaç kazandırır; insanlar arası ilişkileri düzene koyar; kişinin zihinsel açmazlarını çözer. Ayrıca dinin insanı davet ettiği ve yönlendir-

¹⁰ Nisâ Sûresi, 4:126

diği ideallerle oluşturduğu cemaat hayatı kişiye bir kimlik kazandırır; cinsellik ve saldırganlık dürtülerinin ıslah edilip faydalı duruma getirilmesine hizmet eder; ruh sağlığını koruyucu, ruhi meseleleri tedavi edici etkiler yapar. Dinin, insanın iç dünyası ile tabii ve toplumsal çevre arasında denge ve uyum kurmasına yardımcı olmasında ve insana kişilik yapısındaki güçleri bütünleştirme imkânı vermesinde ibadetin büyük payı vardır.¹¹

İnsanın halini Rabbine arz edebilmesi çok büyük bir lütuftur. Duanın bazı insanların hayatlarında hiç yeri olmadığına ya da bazı kişilerin isteseler de dua edemediklerine şahit olursunuz. İnsanın hem bedensel hem de ruhi yönünü güçlendiren ve bir anlamda şifa olan dua ibadetinden mahrum olmak bir insanın başına gelebilecek en büyük dertlerdendir. Çünkü bu gibi insanlar etraflarında yığınla insan olsa da gerçekte yapayalnızdırlar. Sevinçlerinde şükredecekleri, hüznün ve kederlerinde hallerini arz edecekleri kimseleri yoktur. Bu gibi bir durumun zamanla kişiyi ruhsal bunalıma ve bedensel hastalıklara sürüklemesi kaçınılmaz olacaktır.

Evrendeki düzeni incelediğimizde bunun tesadüfen oluşmasının mümkün olmadığını anlarız. Her şey Allah tarafından mükemmel bir şekilde yaratılmış olduğundan her şey Allah için var olmak zorundadır. Kulluk ifadesi bizim Allah için var olduğumuzu ifade eder. Mademki bizi Allah yaratmıştır, Allah'ın yaratışındaki tüm hikmetleri bilemesek de ancak Allah'a

¹¹ Hayati Hökelekli, "İbadet," *DİA*, XIX, ss. 248-249.

bakan bir yönle var olmamız gerektiğini bilmemiz gerekir.

Kur'an ayetleri, canlı cansız tüm varlığın Allah ile kulluk ilişkisi içinde olduğunu ve her varlığın kendi yaratılış biçimine uygun şekilde Allah'a yönelip O'na olan teslimiyetini ifade ettiğini bildirir:

Yedi gök, yerküre ve bunların içindekiler O'nu tesbih ederler (yüceltirler). Hiçbir şey yoktur ki, O'nu överek tesbih etmesin; fakat siz onların tesbihlerini fark edemezsiniz.¹²

Göklerde ve yerde kim varsa gölgeleriyle birlikte ister istemez ve sabah akşam Allah'a secde eder.¹³

Kulluğun en güzel göstergelerinden biri dua ve ibadetlerin yerine getirilmesidir. İbadetler kulluğa anlam kazandırmakta ve insan ile Yaratıcısı arasındaki manevi irtibatı sağlamaktadır. Örneğin namaz düzenli yerine getirilen bir ibadet olduğundan bu vesile ile Allah ve din ile olan irtibatını devam ettiren kişi aynı zamanda dünyevi hırs ve doymazlıklardan kurtulmak için belirli vakitlerde dünya hayatının gerçeğini, ölümlü ve ölüm sonrasını düşünür. Neden var olduğunu ve nasıl bir yaşam sürmesi gerektiğini hatırlar.

İbadetlerin hakkıyla yerine getirilebilmesi için ibadetleri aradan çıkartılmak için yerine getirilen ritüellere dönüştürmemek gerektiği gibi ibadet esnasında Allah'a yapılan yakarışların da anlaşılması ge-

¹² İsra Sûresi, 17:44

¹³ Ra'd Sûresi, 13:15; ayrıca Nahl Sûresi, 16:48-49; Hac Sûresi, 22:18; Nûr Sûresi, 24:41

rekir. Dua ve namaz gibi ibadetlere ihtiyaç duyan Allah değil, kuldur. Dolayısıyla ibadetler hakkıyla yerine getirildiği oranda insana fayda sağlayacak ve hayatındaki önceliklerini belirlemesinde ona destek olacaktır.

Din psikolojisi üzerine yapılan çalışmalarda gerek bireysel, gerekse topluluk halinde yerine getirilen dua ve ibadetlerin sosyolojik ve psikolojik açılardan kişi üzerindeki olumlu etkilerine dikkat çekildiği görülür.

Buna göre ibadetler öncelikli olarak kişi tarafından bir görev olarak algılanmaktadır. Bu görevin yerine getirilmesi ise kişinin ruh sağlığını koruyarak dengeli bir kişilik kazanmasında önemli bir rol oynamaktadır. Bunun yanında dua ve ibadetlerin kişiyi başkalarına zarar verici davranışlardan alıkoyduğu, iradesini güçlendirerek aynı zamanda sabırlı ve disiplinli kıldığı; makam, mevki, mal mülk gibi maddi unsurlara karşı duyulan aşırı bağıllık ve tutkunluğu azalttığı, şefkat ve merhamet duygularının gelişmesine destek olduğu, insani ilişkileri geliştirdiği ve bu sayede diğer bireylerle arasında saygı, sevgi ve bağlılık duygularını güçlendirdiği ve yapılan dua ve ibadetlerin kişide oluşan günahkârlık ve suçluluk duygusunu ortadan kaldırdığı yönünde çeşitli tespitler yapılmıştır.¹⁴

İçinde dua ve ibadet olmayan bir hayat manevi yönden eksik ve kusurlu bir hayattır. İnsan ise daha

¹⁴ Hüseyin Peker, *Din Psikolojisi*, Çamlıca Yayınları, İstanbul 2003, ss. 119-123.

ziyade manevi değerleri ile diğer canlılardan üstün olduğu için manevi değerlerinin eksik olmasıyla varlığının da eksik ve kusurlu olması kaçınılmaz olacaktır.

Dinî yönü eksik olan insanların, hayatı anlamlandırma noktasında yaşadıkları sıkıntıların psikolojilerini olumsuz yönde etkilediği ve inançlı insanlara nazaran ruhsal açıdan çok daha fazla sorunlar yaşadıkları gözlenmektedir. Hayattan zevk alamama, mutsuz ve tatminsiz bir yaşam sürme, memnuniyetsizliğin beraberinde getirdiği ruhsal sıkıntılar ve bu durumdan kurtulmak için başvurulmuş maddelere bağımlılık gibi şeyler ve zaman zaman intihar ile sonuçlanan hayat hikâyeleri...

İşte bu noktada din kişinin sadece hayatını anlamlandırmakla kalmayıp aynı zamanda manevi değerleri maddi unsurlardan üstün tutmasını, gerçek huzur ve mutluluğu ulvi şeylerde aramasını, gönül huzuruna ve tatmin olmuş bir kalbe sahip olmasını, ölümü yokluk olarak görmeyip yaşamını bu gerçeğe göre ayarlamasını ve bu sayede hem bugününü hem de yarınını anlamlı kılmasını sağlamaktadır. Dolayısıyla insanlar dünyevileşmenin etkisi altında her ne kadar dinden uzaklaşıyor gibi görünseler de dinin insan üzerindeki manevi ve pratik etkileri kaçınılmaz olarak onu her dönemde insan için vazgeçilmez bir gereksinim kılmaktadır.

Dua ve ibadetler kişinin kendisinden daha yüce kabul ettiği kutsal bir varlığa ya da kimi çoktanrılı inançlarda görüldüğü gibi varlıklara olan saygı ve

bağlılığının bir ifadesi olarak dışa yansıyan ritüellerdir. Sadece Yahudi-Hıristiyan ve Müslümanlardan oluşan inanç sahipleri değil, tarih boyunca var olmuş en büyük medeniyetlerden en küçük kabile topluluklarına kadar dua ve ibadet ritüellerinin oldukça yaygın ve kendine has özelliklere sahip olduğu bir gerçektir.

Antropolojik araştırmalar tarih boyunca küçük büyük her toplumun çeşitli ibadet şekillerine sahip olduklarını göstermektedir. Hatta sadece inanç sahibi insanların değil, bir yaratıcının varlığına inanmadığını beyan eden kişilerin dahi zorluk, sıkıntı ve keder gibi durumlarda sığınacak bir kapı arama ihtiyacı içinde oldukları görülebilmektedir. Bu ise insan yaradılışının kulluk ve ibadete olan ihtiyaç ve yöneliminin açık bir göstergesidir.

Kulluk bilincine varabilme ve hakkı verilerek yerine getirilmeye çalışılan ibadetler sayesinde kişiler, hem manevi hem de maddi anlamda insanı diğer canlılardan ayıran temel niteliklere uygun davranışlar sergilerler. Kendileri için istediklerini başkaları için de isteyen hayırsever, çevresine karşı farkındalık sahibi, hoşgörülü, fedakâr, insani ve ahlaki açıdan üstün meziyetlere sahip bireyler olarak toplum içinde örnek bir model olurlar.

İnsan, yaradılışı itibarıyla sınırlı ve zayıf bir varlıktır. Aynı zamanda kendini yeterli gördüğü zamanlarda sahip olduğu her şeyi Allah'a borçlu olduğunu unutmama, zorluk ve sıkıntı anında ise hemen Allah'a

sığınma eğilimindedir.¹⁵ Dua ve ibadetler sayesinde kişi bu gaflete düşmekten korunur. Allah'a her an muhtaç olduğunun bilincine varır. Allah'ın her an ondan haberdar olduğunun farkında olarak ölçülü ve dengeli davranır.

Dua ve ibadet kulun Allah ile olan bağı güçlendirirken onlardan uzaklaşmak bu bağı zayıflatır. Gönülden yerine getirilmeye çalışılan kulluk kişiyi olgunlaştırır, güçlendirir. Bu yolla kişinin şuurunda Allah inancı ve dinî değerlerin sürekli canlı kalması sağlanır. Allah'a gönülden bağlanan insan dua, niyaz ve sığınma yoluyla ulvileşir. Allah'a duyduğu sevgi ve korku sayesinde güçlü bir irade ve sağlam bir karakter kazanan insan, ruhi ilkeliğinden kurtulur.¹⁶

Dinî terbiyeden yoksun insan doyumsuzdur; ama istese de her şeye sahip olamaz. Nefsi sürekli bir arayış içindedir ama Allah dışında hiçbir şey bu arayışına tatmin edici bir cevap sunamaz. Nitekim Kur'an ayetleri insanın bu durumuna çok anlamlı bir şekilde dikkat çekmektedir:

Kalpler ancak Allah'ın zikriyle/hatırlanmasıyla tatmin bulur.¹⁷

Görüldüğü gibi Kur'an ayetleri kalplerin ancak Allah'ın hatırlanması, anılması ile tatmin bulacağını bildiriyor bizlere. Allah'ın insan üzerindeki lütuf ve nimeti saymakla bitmez:

¹⁵ Zümer Sûresi, 39:49; Lokman Sûresi, 31:32; En'âm Sûresi, 6:63-64; Fussilet Sûresi, 41:49-50

¹⁶ Günay Tümer, "Din," *DİA*, IX, s. 317.

¹⁷ Ra'd Sûresi, 13:28

Allah'ın nimetlerini saymaya kalkarsanız, onların sonunu getiremezsiniz.¹⁸

Allah'ın sayısız nimeti karşısında en çok da iman nimeti için Allah'a çokça şükretmek ve yine O'nun bize öğrettiği şekilde şanınin yüceliğini ifade etmek gerekir. Bu zaman zaman değil, sürekli yapılacak bir ibadettir. Aynı zamanda Allah'ın da kulunu dikkate alıp anmasının yolu Allah'ın çokça anılmasından geçer. Allah'ın çok anılması insanın kurtuluşu için gerekli hayati bir reçetedir. Bu gerçekler aşağıdaki ayetler ile vücut bulur:

Ey iman edenler! Allah'ı çok anın! O'nu sabah akşam tesbih edin/yüceltin!¹⁹

Ey insanlar, Allah'ın, üzerinizdeki nimetini anın! Allah'tan başka yaratıcı mı var? Sizi gökten ve yerden rızıklandırır. O'ndan başka ilah yoktur. Hal böyle iken nasıl oluyor da yüzgeri çevriliyorsunuz?²⁰

Anın Beni ki, anayım sizi. Şükredin Bana, sakın nankörlük etmeyin!²¹

Allah'ı çok anın ki, kurtuluşa erebilesiniz.²²

Allah'ı çok anmak insanın kötülük ve olumsuzluklara karşı güçlü durmasını, manevi doğasının motiflerini sağlam bağlarla işlemesini sağlar. Dua etmenin

¹⁸ Nahl Sûresi, 16:18

¹⁹ Ahzâb Sûresi, 33:41-42

²⁰ Fâtır Sûresi, 35:3

²¹ Bakara Sûresi, 2:152

²² Cum'a Sûresi, 62:10

insan üzerindeki bir diğer güzelliği de kişinin Rabbine halini arz ederken “Acaba nasıl ifade etsem?” ya da “Acaba Allah beni yanlış anlar mı?” kaygıları gütmeyen gönlünden çıkan, gözünden akan ile içinden geldiği gibi kendisini ifade etmesidir.

Farkında olunmasa da çok büyük bir lütuftur bu...

İnsanlarla girdiğiniz diyaloglarda çoğu zaman yanlış anlaşılmamak için kelimelerinize dikkat eder ya da gerek kendinizi gerekse bir sevdiğinizi korumak için bazı şeyleri ifade etmekten kaçınırsınız. Ya da yine bazı sırları vardır insanların ki bu sırlar kendileri ile birlikte mezara kadar gidecek türden oldukları için kimse ile paylaşamazlar. Eksiklik ve kusurları vardır. İnsanlardan çekindikleri için açığa vuramazlar. Ama yarattığı kulunu en iyi bilen Allah olduğu ve kul da bunu bildiği için her zaman insanın en yakını sadece Rabbidir. Bazen zor bir anında sözler düğüm lenir insanın boğazında. Dil döner durur da bir türlü edemez kelamını. Ama kul, Rabbine yakarırken her türlü düğüm ve perde kalkar ortadan.

Duada korku ve ümit bir arada bulunmalıdır. Zira Kur’an-ı Kerim A’raf Sûresi Ayet 56’da: “Ürpererek ve ümit ederek dua edin Allah’a” diye buyrulmaktadır. Allah’ın rızasını kaybetmekten, O’nun razı olmayacağı işleri yapmaktan, nefsin doymaz istekleri karşısında kibirlenmekten korkmak ve Allah’ın rahmet ve merhametine sığınarak ümit etmek gerekir. Allah’ın rahmetinden ümit kesmek inananlara yakışmayacak sapkın bir davranıştır. Hicr Sûresi 56. ayette: “Sa-

pıtmışlardan başka kim ümit keser Rabbin rahmetinden!” şeklinde buyrulmakta ve kulun her daim Allah’ın lütuf ve rahmetini umarak yaşaması gerektiği ifade edilmektedir.

Dua ibadetinin Kur’an’ın bize öğretmiş olduğu edep ve saygı çerçevesinde yapılması gerekir. Yakarışlarımızı, istek ve ricalarımızı Allah’a sunarken, kiminle irtibat halinde olduğumuzu unutmayan, saygı ve edepten ödün vermeyen bir tavır içinde olmamız gerekir. Aynı zamanda duaları içten ve samimi bir şekilde yapmak, aceleye getirmemek de önemlidir. Yine dua ederken dua cimriliği yapmamak hem kendimiz hem yakınlarımız hem de tüm inananlar için dua etmeye çalışmak, kendimiz için dilediğimiz hayırları diğer samimi Müslümanlar için de dileyip arzulamak gerekir.

Yeryüzündeki savaşların, fesat ve kargaşanın bitmesi, adaletsizliklerin, zulüm ve işkencelerin son bulması için dua edilmelidir. Yine insanların doğruluk ve hidayet rehberi olan Kur’an’ın kılavuzluğu ile hakka yönelmesi için de dua edilmelidir. Hatta Allah’a, Kur’an’a, peygambere ve inananlara karşı düşmanlık besleyen kişiler için de beddua değil, dua etmek gerekir. Allah’ın bu kişilere de imani hakikatleri görebilmeyi nasip etmesi dilenmelidir.

Allah’ın lütuf ve ikram hazinesi istemekle bitmez. Bu yüzden “Başkaları için de dua edersem acaba benimkine sıra gelmez mi?” şeklinde şeytani vesveselere kapılmamak gerekir.

Duayı çeşitli kalıplara sokmamak, nasılsa hazır-

lanmışı var diyerek hissetmeden, ezbere ve anlamadan dua sözlerini tekrarlamamaya özen göstermek, yüksek sesle bağıra çağıra gösterişli şekilde yapılan bir ibadete dönüştürmemek de önemlidir. Böyle bir tutum Kuran'ın bize öğrettiği dua ruhuna uzaktır. Kur'an'da dua adabından ve Zekeriyya Peygamberin Rabbine yakarış şeklinden bahsedilir:

Rabbimize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Bilesiniz ki O, haddi aşanları sevmez.²³

Rabbini kendi kendine, yalvararak, ürpertiyle, yüksek olmayan bir sesle sabah akşam hatırla. Farkında olmayanlardan olma.²⁴

Bu, Rabbinin, kulu Zekeriyya'ya olan rahmetini anıştır. Rabbine gizli bir yalvarışla seslenmişti.²⁵

Duanın insan hayatı üzerindeki etkisi ve önemi saymakla bitmez şüphesiz. Dua için her ne söylenirse söylensin, gönülden yükselen bir yakarışın ifade edeceği anlamı yansıtmaması mümkün değildir.

²³ A'râf Sûresi, 7:55

²⁴ A'râf Sûresi, 7:205

²⁵ Meryem Sûresi, 19:2-3

İkinci Bölüm

Allah'ın İsimleri
(Esmâü'l-Hüsna)

ESMÂÛ'L-HÛSNA, Allah'ın isimleri için kullanılan bir tabirdir. "İsim" kelimesinin çoğulu olan "esmâ" ile "güzel, en güzel" anlamındaki "hüsna" kelimelerinden oluşan Esmâü'l-Hüsna terkibi Kur'an ayetlerinde Allah'a nispet edilen isimleri ifade etmektedir.

Yüce Yaratıcının duyular ile idrak edilmesi mümkün değildir. Allah'ı, Kur'an ayetlerinin bize ifade ettiği şekilde ancak evren ve insan ile olan ilişkisi bakımından tanıma imkânımız bulunmaktadır. Kur'an ayetlerinin ifadesiyle en güzel isimler Allah'ındır. Kur'an'da, Allah'a bu isimleri ile yönelmemiz, O'nu bu isimleri ve sıfatları ile yüceltmemiz buyrulmaktadır:

En güzel isimler (Esmâü'l-Hüsna), Allah'ındır; O'na onlarla dua edin. O'nun isimlerinde ters bir tutum izleyenleri bırakın. Yapıp ettiklerinin cezasını çekeceklerdir.²⁶

De ki: İster Allah diye yakarın, ister Rahman diye yakarın. Hangisiyle yakarırsanız yakarın, en güzel isimler (Esmâü'l-Hüsna) O'nundur. Namazında sesini yükseltme, kısma da. İkisi ortası bir yol tut.²⁷

Allah'tır O. İlah yok O'ndan başka. En güzel isimler (Esmâü'l-Hüsna), O'nundur.²⁸

O, Allah'tır. Yaratan, var eden, biçim veren O'dur. En güzel isimler (Esmâü'l-Hüsna) O'nundur. Göklerde ve yerde ne varsa O'nu yüceltir. O, kudret ve onurun kaynağı, her yaptığında mutlaka bir hikmet bulunandır.²⁹

Allah'tan başka ilah yoktur. O'nun eşi ve benzeri yoktur. Doğmamış ve doğurulmamıştır. Varlığı zorunlu ve kendisinden olandır. Başlangıcı ve sonu yoktur. Yaratan, var eden, her an her şeye güç yetiren, yarattıklarının ihtiyaçlarını en güzel biçimde sağlayandır. Gören, işiten, lütfu ve rahmeti sınırsız olandır. Din gününün sahibidir. Koruyup gözetendir. Tüm övgülerin sahibi, cömertliği ve ikramı sonsuz, eşsiz kudrettir. Övgülerin, yakarışların, tevbelerin, duaların yöneldiği tek kudrettir...

Yüce Allah'ın Kur'an-ı Kerim ayetlerinde geçen tek kelimelik isim ve sıfatları şu şekilde sıralanabilir:

²⁶ A'râf Sûresi, 7:180

²⁷ İsrâ Sûresi, 17:110

²⁸ Tâhâ Sûresi, 20:8

²⁹ Haşr Sûresi, 59:24

Allah: Varlığı zorunlu olan ve bütün övgülere lâ-yık bulunan, yaratan, yapıp eden, ezeli, ebedi olan, eşsiz ortaksız kudret.

Afüvv: Affeden, hataları ve günahları bağışlayan.

Ahad: Zatında, varlığında tek olan.

Âhir: Sonu olmayan.

A'lâ: En yüce.

A'lem: En iyi bilen.

Âlim: Tüm bilgilerin kaynağı olan, her şeyi gereğince bilen.

Aliyy: Yüceliğin kaynağı ve sahibi. Ulu.

Azîm: Yüceliğin kaynağı ve sahibi, çok yüce.

Azîz: Kudret ve onurun kaynağı ve sahibi. Çok güçlü, çok onurlu.

Bâri: Var eden, bir model olmaksızın canlıları var eden.

Basîr: Görme gücünün kaynağı, en iyi şekilde gören. Her şeyi gören.

Bâtın: Gözle görülemeyen, her şeyde kendinden bir güç bulunan.

Bedî: Var eden, yarattıklarını ahenk ve güzelliklerle donatan.

Berr: İyilik ve lütfu sonsuz olan.

Câmi: Toplayıp düzenleyen, kıyamet günü hesaba çekmek için mahlûkatı toplayan.

Cebbâr: İradesini her durumda yürüten, yaratılmışların halini iyileştiren.

Ekrem: Cömertlerin cömerdi. Cömertliği sonsuz.

Evvel: İlk. Başlangıcına zaman belirlemek söz konusu olmayan.

Fâlık: Yarıp parçalayarak ortaya yeni bir şey çıkaran, tohum ve danelerin içinden yeni ürün çıkaran.

Fâtır: Yaratan. Birtakım varlıkları yarıp parçalayarak yeni varlıklara ve yeni oluşlara vücut veren.

Fettâh: Açan. Fetih ve zafer lütfeden. Kolaylık sağlayan.

Gaffâr: Dilediğinde günahları beklenmedik şekilde affeden.

Gâfir: Bağışlayıcı affedici.

Gafûr: Sürekli bir biçimde günahları affeden.

Gâlib: Her hal ve şartta galip gelen.

Ganî: Zengin. Zenginliği sınırsız olan. Yanında herkesin yoksul kaldığı kudret.

Hâlık: Yaratan, var eden.

Habîr: Her şeyden en iyi biçimde haberdar olan.

Hâdî: Hidayet veren. Doğruya, iyiye ve güzele kılavuzlamada en yüce kudret.

Hâfiy: Lütufkâr.

Hâfız: Koruyan, ezberinde tutan.

Hafız: Koruyup gözetten. Her şeyi kontrol ve gözetimi altında tutan.

Hakîm: Tüm hikmetlerin kaynağı. Her yaptığında mutlaka bir hikmet bulunan.

Hakk: Gerçeğin kaynağı ve belirleyicisi. Her yaptığı ve emri gerçeğe en uygun olan. Hakkın ve hukukun kaynağı ve belirleyicisi.

Halîm: Davranışlarında yumuşak ve şefkatli. Sertlik ve katılıktan uzak olan.

Hallâk: Yaratışı sürekli olan.

Hamîd: Her türlü övgünün sahibi ve muhatabı olan.

Hasîb: En iyi ve en hassas biçimde hesap soran.

Hayy: Sürekli diri. Hayatın kaynağı. Kendisi için ölüm söz konusu edilemeyen.

İlah: Tapılmaya layık tek kudret. Yüce, eşsiz.

Kâdir: Kudretin kaynağı ve sahibi.

Kâhir: Yarattıkları üzerinde hüküm ve egemenlik kuran.

Kadîr: Gücü her şeye ulaşan, her şeyde hissedilen.

Kâfi: Hem kendisine hem de yarattıklarına yeten. Kullarının her türlü istek ve ihtiyaçlarına cevap veren.

Kahhâr: Gerçeği örtüp buyruklarına karşı çıkan inkârcıları kahrı altında ezen.

Karîb: Çok yakında olan. Kullarına şah damarlarından daha yakın olan.

Kavî: Gücü bizzat kendinden olan.

Kayyûm: Kudretin kaynağı.

Kebîr: Tüm büyüklük ölçülerinin kavrayamayacağı şekilde büyük olan.

Kerîm: Lütfu hep işleyen, cömert.

Kuddûs: Her türlü kusurdan, eksikten, yanlıştan ve kirden uzak; tüm varlığın tesbih edip yücelttiği.

Latîf: Gözle görülmeyen.

Mâlik: Sahip olan.

Mecîd: Cömertlik ve ululuğun kaynağı.

Melik: Güç, saltanat ve yönetimin en yüce sahibi.

Metîn: Her hal ve tavır karşısında sebat ve dayanıklılığını koruyan. Güçlü, zorlu.

Mevlâ: Koruyup gözeten, destek veren. Sevdiklerinin her hal ve şartta yanında bulunan.

Mucîb: En iyi şekilde, en kısa zamanda cevap veren.

Muhît: Her şeyi çepeçevre kuşatan.

Muhyî: Yaratan, hayat veren. Ölüleri diriltten.

Mukît: Yarattıklarının gıda sistemlerini, beslenme tarzlarını belirleyen ve her birinin gıda edinmesini sağlayan.

Muktedir: Her şeye gücü yeten, kudretli.

Musavvir: Şekil, renk ve desen veren. Görünüş kazandıran, görünüşü ahenkli kılan.

Müheymin: Hükmü altında tutan. Kâinatın bütün işlerini gözetip yöneten.

Mü'min: Güven veren, vaadine güvenilen.

Müsteân: Darda ve zorda kalanın başvurduğu, yardım dilediği kudret. Kendisinden yardım ve destek istenen.

Müteâl: Aşkın, yüce. İzzet, şeref ve hükümdarlık bakımından en yüce olan.

Mütekebbir: Ululuk ve yüceliğin kaynağı olan. Kibre ve böbürlenmeye sapanları hizaya getiren.

Nasîr: Yardım eden.

Nûr: Işık. Işığın, aydınlığın, yol gösterişin, erdirmişin kaynağı ve yöneticisi olan.

Rab: Besleyip, terbiye edip eğiten.

Rahîm: Rahmet ve merhameti sınırsız olan. Bağışlayan, esirgeyen.

Rahman: Rahmeti sonsuz olan. Bağışlayan, esirgeyen.

Rakîb: Kontrol eden, gözleyip gözetleyen.

Raûf: Acıma, şefkat ve esirgemesi sınırsız olan.

Refî: Yücelten, izzet ve şeref veren.

Rezzâk: Yarattığı tüm varlıkların rızıklarını fazlasıyla veren.

Samed: Tüm ihtiyaçların, niyetlerin, övgülerin, yakarışların yöneldiği eşsiz kudret.

Selâm: Esenlik, barış ve mutluluğun kaynağı.

Semî: En iyi şekilde işiten, duyan. Her şeyi işitip duyan.

Şâkir: Şükredenleri duyup ödüllendiren.

Şehîd: En yüce tanık. Her şeyi görüp gözetleyen.

Şekur: Bütün şükürlerin yöneldiği kudret. Az iyiliğe çok mükâfat veren.

Tevvâb: Tevbeleri çok kabul eden. Tevbe nasip eden. Kendisine yönelenlerin bu yönelişlerini karşılıksız bırakmayan.

Vahhâb: Bağışı sınırsız olan. Sürekli ve sınırsız bir biçimde bağışta bulunan.

Vâhid: Sıfatlarında, özelliklerinde tek ve biricik olan.

Vâris: Bütün mülk ve saltanatların sonunda kendine teslim edildiği kudret. Dilediğini dilediğine mirasçı kılan.

Vâsî: Varlığı sürekli genişleten. Yaratışı ve yaratıklarını dilediği şekilde artırıp genişleten.

Vedûd: Sevginin kaynağı olan. Seven. Sevdiren. Tüm sevgilerin en son ve en yüce gayesi olan.

Vekîl: Gücü ve yönetimi kullanan. Güvenilip dayanılan.

duanız olmasa ne öneminiz var?

Velî: Dost, yardımcı. Destek veren.

Zâhir: Her şeyde tecelli eden. Tüm yarattıklarında, kendisinden görülebilir izler, işaretler bulunan.

Üçüncü Bölüm

*Kur'an-ı Kerim Ayetlerine Göre
İnanan (Mü'min) Olmak*

RABBİMİZİN, KILAVUZ ve rahmet olması için Peygamberimiz aracılığıyla biz kullarına göndermiş olduğu Kur'an-ı Kerim; Allah'ın varlığı, birliği, her an her şeye olan hâkimiyeti, eşsiz yaratışı, sanatı ile beraber âlem üzerindeki lütfu ve rahmeti üzerine eğitici ve öğretici ayetler içermektedir.

Kur'an hidayet kaynağı ve rehberdir. Rabbimizin bizden isteklerini ve nasıl bir kul olmamız gerektiğini Kur'an'dan öğreniriz. Kişi, Rabbinin terbiye ediciliği altında kendini geliştirir ve varlığını İslam tabiatı üzerine devam ettirir. Kur'an ayetleri insanları pek çok konuda düşünmeye davet ederken bu dünya hayatının geçiciliğini ve varılacak asıl yurdun hesap sonrası ahiret yurdu olduğunu öğretir. Kişi, kaçınılmaz olan ölüm gerçeği karşısında yaşantısında dünya ve ahiret dengesini kurar. Neden var olduğunu ve

kendini var eden Rabbine karşı görev ve sorumluluklarını öğrenir.

Hem bireysel olarak hem de içinde bulunduğu topluluğun bir parçası olduğu bilinciyle affetmeyi ve barışı esas alır. Kötülüklerden, çirkinliklerden, haramlardan, yalan ve hileden uzak durur. Sever, sevilir, güzel ahlaklı davranır. Sahip olduğu nimet ve imkânların kendisine emanet olarak verildiği bilinciyle paylaşır, yardımlaşır.

Yaşantısını Kitaba uygun olarak sürdürür, insanlara iyiyi ve güzeli gösterir, örnek olur. Adaleti esas alır. Dünyevi hırslardan, bencil ve doymaz tutkularından uzak bir şekilde yaşar. Mala mülke, servete, makam ve mevki sevdasına tamah etmez. Fedakârdır; Allah yolunda malıyla, canıyla çalışıp didinir.

Dünyevi menfaat gözetmeksizin samimi bir biçimde hayırlarda yarışircasına koşar. Başına gelenlere karşı sabreder. Allah'ı çokça hatırlar, över, şükreder. Allah'a dayanıp güvenir. Başına gelen en olumsuz durumlarda bile bir imtihan ya da hayır olduğunu kavrar. İbadetlerinde titizdir. Gerek iş, gerek eş, gerekse diğer seçimlerinde ahireti için hayırlı olanı gözetmeye çalışır. Boş işlerden yüz çevirir, vaktini hayırlı bir biçimde değerlendirir.

İnsanın varlığı, ilahi vahyin onun için belirlediği kurallara uymakla anlam ve değer kazanır. İnsanın ilahi buyruklara uyarak bu buyrukları varlığının vazgeçilmez bir parçası yapması, yaratılışına uygun bir davranış olacaktır. İnsanı tam anlamıyla kemal derecesine ulaştıracak şeyin ise yaratılışına uygun

davranmak olduğunda şüphe yoktur.

İnsan tabiatı ilahi buyrukları içselleştirir. İnsan akıl ile idrak, kalp ile tasdik, gönül ve beden ile itaat eder. İnananların özellikleri ile ilgili ayetlerin bir kısmı şu şekilde gösterilebilir:

İnsanlar içinde öyleleri vardır ki, Allah dışında bazılarını Allah'a eş tutarlar da onları Allah'ı sevmiş gibi severler. İman sahipleri ise Allah'a sevgide çok kararlı ve taşkındırlar. Zulme saplananlar, azabı gördüklerinde tüm kuvvetin Allah'ta bulunduğunu, Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu fark edeceklerini anlayabilseler!³⁰

De ki: Benim namazım, kulluğum, hayatım ve ölümüm Âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.³¹

Onlara bir ızdırap gelip çattığında şöyle derler: Biz Allah içiniz ve sonunda O'na dönüp gideceğiz.³²

İnsanlardan öylesi de vardır ki, benliğini Allah'ın hoşnutluğunu elde etmeye satar. Allah, kullarına karşı şefkat ve esirgemesi sınırsız olmalıdır.³³

Öyle erler vardır ki; bir ticaret de, bir alışveriş de onları Allah'ın zikrinden/Kur'an'ından, namaz kılmaktan, zekât vermekten alıkoyamaz. Onlar, kalplerle gözlerin döneceği/yer değiştireceği günden korkarlar.³⁴

³⁰ Bakara Sûresi, 2:165

³¹ En'âm Sûresi, 6:162

³² Bakara Sûresi, 2:156

³³ Bakara Sûresi, 2:207

³⁴ Nûr Sûresi, 24:37

Allah'a çağırıp/yakarıp hayra ve barışa yönelik iş yapan ve "Ben Müslümanlardanım/Allah'a teslim olanlardanım" diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardır?³⁵

O mü'minler ki, insanlar kendilerine, "Halk size karşı bir araya gelmiş, korkun onlardan" dediklerinde, bu onların imanını artırdı ve şöyle dediler: "Allah bize yeter. En güzel şekilde güvenilip dayanılan O'dur."³⁶

Bunlar, inanan ve gönülleri Allah'ın zikriyle/Kur'anıyla tatmin bulan kişilerdir. Gözünüzü açın! Gönüller yalnız Allah'ın zikriyle/Kur'an'la tatmin bulur.³⁷

İçinizden hayra çağıran, doğruluk ve güzelliği belirleneni emreden, kötülük ve çirkinliği belirlenenden alıkoyan bir topluluk olsun. Kurtuluş ve zafere eren işte onlardır.³⁸

Affetmeyi esas al. İyiyi ve güzeli emret, cahillerden yüz çevir.³⁹

Yoksula, yetime ve esire yemeği severek yedirirler. Biz size yalnız ve yalnız Allah rızası için yediriyoruz. Sizden bir karşılık da, bir teşekkür de istemiyoruz...⁴⁰

Hiç kuşku yok, kurtulmuştur mü'minler. Namazlarında derin bir saygı içindedir onlar. Boş ve lüzumsuz sözden yüz çevirmişlerdir onlar. Zekâtı vermek

³⁵ Fussilet Sûresi, 41:33

³⁶ Âl-i İmran Sûresi, 3:173

³⁷ Ra'd Sûresi, 13:28

³⁸ Âl-i İmran Sûresi, 3:104

³⁹ Arâf Sûresi, 7:199

⁴⁰ İnsan Sûresi, 76:8-9

için faaliyettedir onlar. Cinsiyet organlarını/ırzlarını koruyanlardır onlar.⁴¹

O mü'minler emanetlerine, ahitlerine saygı duyup sahip çıkanlardır.⁴²

İşte bunlar, hayırlarda yarışırlar. Ve hayırlarda önde gidenler de onlardır.⁴³

Mü'minler ancak şu kimselerdir ki, Allah'a ve Resulüne iman ederler; sonra hiçbir kuşkuya düşmezler ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda mücadele ederler. İşte bunlardır, özü sözü birbirine uyanlar.⁴⁴

Onlar bollukta ve darlıkta infak ederler. Öfkelelerini yutanlardır onlar, insanları affedenlerdir. Allah, güzel düşünüp güzel davrananları sever.⁴⁵

Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne çevirmeniz zafer ve mutluluğa ermek değildir. Zafer ve mutluluğa ermek o kişinin hakkıdır ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitaplara, peygamberlere inanır; akrabaya, yetimlere, çaresizlere, yolda kalmışa, yoksullara, özgürlüğüne kavuşmak gayretinde olanlara malı seve seve verir, namazı kılar, zekâtı öder. Böyleleri söz verdiklerinde ahitlerine vefalıdır; bolluk ve bereket zamanı kadar zorluk, sıkıntı ve şiddet zamanında da sabırlıdır. İşte bunlardır özüyle sözü bir olanlar.

⁴¹ Mü'minûn Sûresi, 23:1-5

⁴² Mü'minûn Sûresi, 23:8

⁴³ Mü'minûn Sûresi, 23:61

⁴⁴ Hucurat Sûresi, 49:15

⁴⁵ Âl-i İmran Sûresi, 3:134

Ve işte bunlardır korunan takva sahipleri.⁴⁶

(Hz. Lokman'ın Oğluna Öğütleri)

“Oğulcuğum; şu bir gerçek ki, yaptığın, bir hardal danesi ağırlığında olsa, bir kayanın bağına veya göklere yahut yerin bağına konsa, Allah onu yine de ortaya getirir. Çünkü Allah Latif'tir, lütfu sınırsızdır; Habîr'dir, her şeyden haberdardır. Yavrucuğum; namazı kıl, iyilik ve güzelliği belirlenene özendir, kötülük ve çirkinliği belirlenenden sakındır, başına gelene sabret. Çünkü bunu yapabilmek, zorlu/önemli işlerdendir. Kibirlenerek insanlardan yüzünü çevirme, yeryüzünde kasılarak yürüme. Çünkü Allah, kurula kurula kendini övenlerin hiçbirini sevmez. Yürüyüşünde doğal ol, sesini alçalt. Şu bir gerçek ki, seslerin en çirkinini eşeklerin sesidir.”⁴⁷

⁴⁶ Bakara Sûresi, 2:177

⁴⁷ Lokman Sûresi, 31:16-19

Dördüncü Bölüm

*Kur'an-ı Kerim'deki
Dua Ayetleri*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٣
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ٤ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ٥
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ٦ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ٧

Bismillâhirrahmânirrahîm. Elhamdü lillâhi rabbil
âlemîn. Errahmânirrahîm. Mâliki yevmiddîn. İyyâke
na'büdü ve iyyâke nestaîn. İhdinas sırâtel müstakîm.
Sırâtallezîne en'amte aleyhim gayril magdûbi aley-
him ve lâd dâllîn.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

Övgü Âlemlerin Rabbi Allah'adır. O merhametlidir, şefkatlidir. Din gününün hükmedenidir O. Yalnız Sana kulluk eder, yalnız Senden yardım isteriz. Bizi doğru yola ilet. Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna. Gazaba uğrayanların ve doğruluktan sapmış olanlarınkine değil.

(Fatiha Sûresi, 1:1-7)

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ط
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾

Sübhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ inneke entel alîmul hakîm.

Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bilgimiz yoktur. Gerçekten Sen her şeyi en iyi şekilde bilen, her yaptığında mutlaka bir hikmet bulunansın.

(Bakara Sûresi, 2:32)

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا
وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا
مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

Rabbenâ tekabbel minnâ inneke entes semîul alîm. Rabbenâ vec'alnâ muslimeyni leke ve min zür-

riyyetinâ ummeten muslimeten leke ve erinâ menâ-
sikenâ ve tûb aleynâ, inneke entet tevvâbur rahîm.

Rabbimiz! Bizden olanı kabul et. Gerçekten Sen her şeyi en iyi şekilde işiten, en iyi şekilde bilensin. Rabbimiz! İkimizi Sana teslim olanlardan yap ve so-yumuzdan da Sana teslim olan bir toplum oluştur. Bize ibadet şeklimizi göster ve tevbemizi kabul et. Gerçekten Sen tevbeleri çok kabul eden, rahmet ve merhameti sınırsız olansın.

(Bakara Sûresi, 2:127-128)

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾

Rabbenâ âtinâ fîd dünyâ haseneten ve fîl âhirati
haseneten ve kınâ azâben nâr.

Rabbimiz! Bize dünyada da güzellik ver, ahirette
de güzellik ver. Bizi ateş azabından korusun.

(Bakara Sûresi, 2:201)

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٠٥﴾

Rabbenâ efrîğ aleynâ sabran ve sebbit ekdâmenâ
vensurnâ alel kavmil kâfirîn.

Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır. Ayaklarımızı yere sağlam bastır ve inkârcılara karşı bize yardım et.
(Bakara Sûresi, 2:250)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يُعَلِّمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Allâhu lâ ilâhe illâ huvel hayyul kayyûm, lâ te’huzuhû sinetün ve lâ nevm, lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil ard, menzellezî yeşfeu indehû illâ bi iznih, ya’lemu mâ beyne eydîhim ve mâ halfehum, ve lâ yuhîtüne bi şey’in min ilmihi illâ bi mâ şâe, vesia kürsiyyühüs semâvâti vel ard, ve lâ yeûdühû hıfzu-humâ ve huvel alıyyül azîm.

Allah; O’ndan başka ilah yoktur. O, sürekli diridir, kudretin kaynağıdır. O kendisinden geçmez ve O’nu uyku tutmaz. Göklerde ve yeryüzünde ne varsa hepsi O’nundur. İzni olmaksızın O’nun katında kim aracılık edebilir? O önlerindeki ve arkalarındaki-

ni bilir. İsteddiği kadarının dışında O'nun bilgisinden hiçbir şeyi kavrayamazlar. O'nun yönetimi gökleri ve yeryüzünü kuşatmıştır. Onların korunması O'na zor gelmez. Yüceliği sınırsız olandır O, büyüklüğü sınırsız olandır.

(Bakara Sûresi, 2:255)

أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ
أَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ
الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا
مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا
إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا
كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا
مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

Âmener resûlü bimâ ünzile ileyhi min rabbihî vel mü'minûn, küllün âmene billâhi ve melâiketihî ve kütübihî ve rusulih, lâ nüferriku beyne ehadin min rusulih, ve kâlû semi'nâ ve ata'nâ gufrâneke rabbe-

nâ ve ileykel masîr. Lâ yukellifullâhu nefsen illâ vus'a-hâ lehâ mâ kesebet ve aleyhâ mektesebet rabbenâ lâ tuâhıznâ in nesînâ ev ahta'nâ, rabbenâ ve lâ tahmil aleynâ isran kemâ hameltehû alellezîne min kablînâ, rabbenâ ve lâ tuhammilnâ mâ lâ tâkate lenâ bih, va'fu annâ, vagfir lenâ, verhamnâ, ente mevlânâ fensurnâ alel kavmil kâfirîn.

Elçi, Rabbinden kendisine indirilene inandı, inanlar da... Hepsi Allah'a, meleklerine, kitaplarına, elçilerine inanmışlardır. "Allah'ın elçilerinin hiçbirisi arasında ayırım yapmayız. İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz! Bağışla bizi, dönüş sanadır" dediler. Allah hiçbir benliğe kapasitesinin haricinde bir yük yüklemes. Herkesin kendi yaptığı lehine, kendi yaptıkları aleyhinedir. "Rabbimiz! Unutur ya da yanılırsak, bizi sorumlu tutma. Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz! Gücümüzün yetmeyeceklerini bize taşıtma. Bizi affet, bizi bağışla, bize şefkat göster. Sen bizim dostumuzsun. İnkârcılar topluluğuna karşı bize yardım et."

(Bakara Sûresi, 2:285-286)

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ
لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٩﴾

Rabbenâ lâ tuziğ kulûbenâ ba'de iz hedeyte-nâ veheb lenâ min ledünke rahmeh, inneke entel vehhâb. Rabbenâ inneke câmiun nâsi li yevmin lâ raybe fîh, innallâhe lâ yuhliful mîâd.

Rabbimiz! Bizi doğruya ilettikten sonra kalplerimizi eğriltme ve katından bize rahmet bağışla. Gerçekten bağış en çok olan sensin, sen. Rabbimiz! Varlığında şüphe bulunmayan bir günde insanları mutlaka Sen toplayacaksın. Gerçekten de Allah vadedinden dönmez.

(Âl-i İmran Sûresi, 3:8-9)

رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

Rabbenâ innenâ âmennâ fağfir lenâ zünûbenâ ve kınâ azâben nâr.

Rabbimiz! Şüphesiz biz inandık, günahlarımızı bağışla, ateş azabından koru bizi.

(Âl-i İmran Sûresi, 3:16)

اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ

مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

Allâhumme mâlikel mulki tû'til mulke men teşâu ve tenziul mulke mimmen teşâ', ve tüzzü men teşâu ve tüzillü men teşâ', bi yedikel hayr, inneke alâ kulli şey'in kadîr. Tûlicul leyle fîn nehâri ve tûlicun nehâra fil leyl, ve tuhricul hayye minel meyyiti ve tuhricul meyyite minel hayy, ve terzüku men teşâu bi gayri hısâb.

Ey yönetimin sahibi Allahım, Sen yönetimi istediğinden yönetimi çekip alırsın. İsteddiğini üstün kılar, istediğini alçaltırsın. Hayırlar Senin elindedir. Gerçekten de Sen her şeye gücü yetensin. Geceyi gündüze bağlarsın, gündüzü de geceye bağlarsın. Diriyi ölüden çıkarırsın, ölüyü diriden çıkarırsın. Sen istediğini hesapsızca rızıklandırırsın.

(Âl-i İmran Sûresi, 3:26-27)

رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

Rabbi heblî min ledünke zürriyyeten tayyibeh (tayyibeten), inneke semîud duâ'.

Rabbim! Karnımdakini sırf Sana hizmet etmek

üzere adadım. Benden kabul et, şüphesiz Sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilesin.

(Âl-i İmran Sûresi, 3:35)

Rabbim, bana katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin.

(Âl-i İmran Sûresi, 3:38)

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ

فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾

Rabbenâ âmennâ bi mâ enzelte vetteba'ner rasûle fektübnâ meaş şâhidîn.

Rabbimiz! Bize indirdiğine inandık ve elçiye uyduk. Bizi gerçeğin tanıklarıyla beraber yaz.

(Âl-i İmran Sûresi, 3:53)

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ

أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

Rabbenâğfir lenâ zunûbenâ ve isrâfenâ fî emrinâ ve sebbit akdâmenâ vensurnâ alel kavmil kâfirîn.

Rabbimiz! Günahlarımızı ve taşkınlıklarımızı bağışla, ayaklarımızı sağlam bastır ve inkârcılar topluluğuna karşı bize yardım et.

(Âl-i İmran Sûresi, 3:147)

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
 وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا
 خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
 مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
 أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
 وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا
 وَأَتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

Ellezîne yezkurûnallâhe kıyâmen ve kuûden ve
 alâ cunûbihim ve yetefekkerûne fî halkıs semâvâtî
 vel ard, rabbenâ mâ halakte hâzâ bâtilâ, sübhâneke
 fekinâ azâben nâr. Rabbenâ inneke men tudhîlin
 nâre fe kad ahzeyteh, ve mâ liz zâlimîne min ensâr.
 Rabbenâ innenâ semî'nâ munâdiyen yunâdî lil îmâni
 en âminû bi rabbikum fe âmennâ, rabbenâ fagfir
 lenâ zünûbenâ ve keffir annâ seyyiâtinâ ve teveffenâ
 meal ebrâr. Rabbenâ ve âtinâ mâ vaadtenâ alâ ru-

sulike ve lâ tuhzinâ yevmel kıyâmeh, inneke lâ tuhliful mîâd.

Onlar ayakta, otururken, yan yatarken hep Allah'ı hatırlarlar. Evrenin ve yerin yaratılışı konusunda derin derin düşünürler: Rabbimiz! Sen bunları boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateş azabından koru. Rabbimiz! Şüphesiz Sen birini ateşe soktun mu onu tam rezil etmişsindir. Zalimlerin yardımcıları olmayacaktır. Rabbimiz! Bir davetçinin Rabbinize inanın diye inanmaya çağırdığını işittik ve inandık. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizim canımızı iyilerle birlikte al. Rabbimiz! Elçilerine vadettiğini bize ver. Diriliş gününde bizi rezil etme. Sen vaadinden dönmezsın.

(Âl-i İmran Sûresi, 3:191-194)

رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

Rabbenâ âmennâ fektübna meaş şâhidîn.

Ey Rabbimiz! İman ettik, bizi de şahitlerden yaz.

(Mâide Sûresi, 5:83)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾

Elhamdü lillâhillezî halakas semâvâti vel arda ve cealez zulümâti ven nûr, sümmellezîne keferû bi rabbihim ya'dilûn.

Övgü Allah'adır. O ki gökleri ve yeri yaratmıştır, karanlığı ve ışığı var etmiştir. Buna rağmen inkârcılar Rablerini başkaları ile denk tutuyorlar.

(En'âm Sûresi, 6:1)

إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ
وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

İnne salâtî ve nüsükî ve mahyâye ve memâtî lillâhi rabbil âlemîn.

Benim namazım, kulluğum, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.

(En'âm Sûresi, 6:162)

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا
وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

Rabbenâ zalemnâ enfusenâ ve in lem tağfirlenâ ve terhamnâ le nekûnenne minel hâsirîn.

Rabbimiz! Kendimize zulmettik. Eğer bizi affetmez, bize şefkat göstermezsen elbette ki kaybedenlerden olacağız.

(Arâf Sûresi, 7:23)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ ^{٤٣}

Elhamdü lillâhillezî hedânâ li hâzâ vemâ künnâ
linehtediye lev lâ en hedânallah.

Övgüler olsun bizi buraya ulaştıran Allah'a. Eğer
Allah bize kılavuzluk etmeseydi, biz buraya ulaş-
mazdık.

(Arâf Sûresi, 7:43)

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ
وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ^{٤٩}

Rabbeneftah beynenâ ve beyne kavminâ bil hakkı
ve ente hayrul fâtihîn.

Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında adaletle
hükmet! Sen hükmedenlerin en hayırlısısın.

(Arâf Sûresi, 7:89)

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ^{١٣٦}

Rabbenâ efrîğ aleynâ sabran ve teveffenâ müs-
limîn.

Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır. Canımızı Müslümanlar/teslim olanlar olarak al.

(A'râf Sûresi, 7:126)

رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَ لِأَخِيْ وَ ادْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ ﴿١٥٦﴾

Rabbîğfirlî ve li ahî ve edhilmâ fî rahmetike ve ente erhamur râhımîn.

Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla. Rahmetine sok bizi. Sen, rahmet edenlerin en merhametlisisin.

(A'râf Sûresi, 7:151)

أَنْتَ وَ لِيْنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَ ارْحَمْنَا
وَ أَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِيْنَ ﴿١٥٥﴾ وَ اكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ ﴿١٥٦﴾

Ente veliyyunâ fâğfirlenâ verhamnâ ve ente hayrûlğâfirîn. Vektüb lenâ fî hâzihid dünyâ haseneten ve fîl âhireti innâ hudnâ ileyk.

Sen bizim dostumuzsun. Öyleyse bizi bağışla, bize şefkat göster; Sen bağışlayanların en hayırlısısun. Bize hem bu dünyada hem de ahirette güzellik yaz. Şüphesiz ki biz Sana yöneldik.

(A'râf Sûresi, 7:155-156)

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

Hasbiyallâh, lâ ilâhe illâ hûve, aleyhi tevekkeltü
ve huve rabbul arşil azîm.

Allah bana yeter. İlah yok O'ndan başka. Yalnız
O'na dayandım ben; büyük arşın sahibi O'dur.

(Tevbe Sûresi, 9:129)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾
وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

Rabbenâ lâ tec'alnâ fitneten lil kavmiz zâlimîn. Ve
neccinâ bi rahmetike minel kavmil kâfirîn.

Rabbimiz! Bizleri, zulmedenler topluluğu için bir
imtihan aracı yapma. O inkâra sapsmış toplumdan,
rahmetinle kurtar bizi.

(Yûnus Sûresi, 10:85-86)

رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾

Rabbi innî eûzü bike en es'eleke mâ leyse lî bihî ilm, ve illâ tağfirlî ve terhamnî ekün minel hâsirîn.

Rabbim! Bilgim olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamazsan ve bana şefkat göstermezsen kaybedenlerden olurum.

(Hûd Sûresi, 11:47)

﴿٨٨﴾ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

Ve mâ tevfiķî illâ billâh (billâhi), aleyhi tevekkeltü ve ileyhi unîb.

Başarım ancak Allah'ın desteğiyledir. Yalnız O'na güvendim ben, yalnız O'na yöneliyorum.

(Hûd Sûresi, 11:88)

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١١١﴾

Rabbi kad âteytenî minel mulki ve allemtenî min te'vîlil ehâdîs, fâtıras semâvâti vel ardı ente veliyyî fid dünyâ vel âhıreh, teveffenî müslimen ve elhıknî bis sâlihîn.

Rabbim! Sen bana yöneticilik verdin ve sözlerin yorumunu öğrettin. Göklerin ve yeryüzünün Yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim dostum sensin. Benim canımı sana teslim olmuş olarak al ve beni iyilerin arasına kat.

(Yûsuf Sûresi, 12:101)

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى
اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾

Rabbenâ inneke ta'lemu mâ nuhfî ve mâ nu'lin, ve mâ yahfâ alallâhi min şey'in fil ardı ve lâ fis semâ'.

Rabbimiz! Şüphesiz Sen bizim gizlediğimizi de, açıkladığımızı da bilirsin. Yeryüzünde ve gökyüzünde hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

(İbrahim Sûresi, 14:38)

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

Rabbic'alnî mukîmes salâti ve min zürriyyetî rabbenâ ve tekabbel duâ'. Rabbenağfirîlî ve li vâlideyye ve lil mü'minîne yevme yekûmül hisâb.

Rabbim! Benim namazı özenle yerine getiren biri olmamı sağla. Soyumdan olanların da. Rabbimiz! Duamı kabul et. Rabbimiz! Hesabın görüleceği gün beni, anne babamı ve inananları bağışla.

(İbrahim Sûresi, 14:40-41)

رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾

Rabbirhamhumâ kemâ rabbeyânî sağîrâ.

Rabbim, merhametli davran onlara (anne ve babama); tıpkı küçüklüğümde beni koruyup büyüttükleri gibi.

(İsrâ Sûresi, 17:24)

رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ
وَاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨٠﴾

Rabbi edhılınî mudhale sıdkın ve ahricnî muhrace sıdkın vec'al lî min ledünke sultânen nasîrâ.

Rabbim! Beni gireceğim yere dürüstlikle sok, çıkaracağım yerden dürüstlikle çıkar. Ve bana katından yardımcı bir güç ver.

(İsrâ Sûresi, 17:80)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ ﴿١١١﴾

Elhamdü lillâhillezî lem yettehiz veleden ve lem yekun lehû şerîkun fil mulki ve lem yekun lehû veliy-yun minez zülî.

Övgü Allah'adır. O ki, çocuk edinmemiştir, yönetimde ortağı yoktur ve acizlikten dolayı dost edinmemiştir.

(İsrâ Sûresi, 17:111)

رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

Rabbenâ âtinâ min ledünke rahmeten ve heyyi' lenâ min emrinâ reşedâ.

Rabbimiz! Katından bize rahmet ver ve bize bir kurtuluş yolu göster.

(Kehf Sûresi, 18:10)

رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾
وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾

Rabbişrah lî sadrî. Ve yessir lî emrî. Vahlul ukde-
ten min lisânî. Yefkahû kavlî.

Rabbim! Göğsümü açıp genişlet. İşimi kolaylaştır.
Dilimdeki düğümü çöz ki söyleyeceklerimi kavrasın-
lar.

(Taha Sûresi, 20:25-28)

رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

Rabbi zidnî ilmâ (İlmen).

Rabbim! Bilgimi artır.

(Taha Sûresi, 20:114)

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾

Ve eyyûbe iz nâdâ rabbehû ennî messeniyed
durru ve ente erhamur râhimîn.

Ve Eyyûb... Rabbine şöyle yakarmıştı: “Dert gelip
çattı bana; Sen, rahmet edenlerin en merhametlisi-
sin.”

(Enbiyâ Sûresi, 21:83)

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

Lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü minez zâlimîn.

Senden başka ilah yok, yüceltirim Seni. Ben zalimlerden oldum.

(Enbiya Sûresi, 21:87)

رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾

Rabbi lâ tezernî ferden ve ente hayrul vârisîn.

Rabbim! Beni yapayalnız bırakma. Sen mirasçılardan en hayırlısısın.

(Enbiya Sûresi, 21:89)

... رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٢٦﴾

Rabbinsurnî bimâ kezzebûn.

Rabbim, beni yalanlamaları karşısında yardım et bana!

(Mü'minûn Sûresi, 23:26)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾

Elhamdü lillâhillezî neccânâ minel kavmiz zâlimîn.

Zalimler topluluğundan bizi kurtaran Allah'a övgüler olsun.

(Mü'minûn Sûresi, 23:28)

رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

Rabbi enzilnî munzelen mubâreken ve ente hayrul münzilîn.

Rabbim, beni bereketli bir yere indir. Sen, konuk ağırlayanların en hayırlısıdır.

(Mü'minûn Sûresi, 23:29)

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

Rabbi fe lâ tec'alnî fil kavmiz zâlimîn.

Beni o zalimler topluluğu içinde tutma Rabbim.

(Mü'minûn Sûresi, 23:94)

رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾

Rabbi eûzü bike min hemezâtîş şeyâtîn. Ve eûzü bike rabbi en yahdurûn.

Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından Sana sığınırım. Ve onların benim yanımda bulunmalarından da Sana sığınırım Rabbim.

(Mü'minûn Sûresi, 23:97-98)

رَبَّنَا أَمِنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾

Rabbenâ âmennâ fağfir lenâ verhamnâ ve ente hayrur râhımîn.

Rabbimiz! İnandık; bizi affet, bize merhamet et, Sen şefkat gösterenlerin en hayırlısısın.

(Mü'minûn Sûresi, 23:109)

رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾

Rabbenasrif annâ azâbe cehenneme inne azâbehâ kâne garâmâ. İnehâ sâet mustekarren ve mukâmâ.

Rabbimiz! Cehennem cezasını bizden uzak tut. Gerçekten de onun azabı inatçı ve yapışkandır. Şüphesiz o, kötü bir durak yeridir ve kötü bir konaklama yeridir.

(Furkan Sûresi, 25:65-66)

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ
وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

Rabbenâ heb lenâ min ezvâcinâ ve zürriyyâtinâ kurrete a'yunin vec'alnâ lil muttekîne imâmâ.

Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı mutluluk kaynağı olarak bize armağan et ve bizi, sakınanlara önder kıl.

(Furkan Sûresi, 25:74)

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي
وَيَسْقِينِي ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي ﴿٨٠﴾
وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ
أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

Ellezî halakanî fe huve yehdîn. Vellezî huve yut'imunî ve yeskîn. Ve izâ maridtü fe huve yeşfîn. Vellezî yumîtünî sümme yuhyîn. Vellezî atmeu en yağfira lî hatîetî yevmed dîn.

Beni yaratan ve bana hidayet veren O'dur. Beni yediren ve içiren O'dur. Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur. Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur. Din (ceza) günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur.

(Şuara Sûresi, 26:78-82)

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾
وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

Rabbi heb lî hukmen ve elhıknî bis sâlihîn. Vec'al î lisâne sıdkın fil âhırîn. Vec'alnî min veraseti cennetin naîm.

Rabbim! Bana bilgelik ver ve beni iyilerin arasına kat. Sonradan geleceklerin dilinde doğrulukla anılmamı sağla. Beni nimetlerle donatılmış cennetin mirasçılardan yap.

(Şuara Sûresi, 26:83-85)

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ
وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

Ve lâ tuhzinî yevme yûb'asûn. Yevme lâ yenfau mâlun ve lâ benûn. İllâ men etâllâhe bi kalbin selîm.

Ve beni diriliş gününde utandırma. O gün malın da, çocukların da faydası olmaz. Ancak Allah'a düzgün bir kalp ile gelen hariçtir.

(Şuara Sûresi, 26:87-89)

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

Rabbi neccinî ve ehlî mimmâ ya'melûn.

Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından koru.

(Şuara Sûresi, 26:169)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

Ehamdü lillâhillezî faddalenâ alâ kesîrin min ibâ-dihil mü'minîn.

Bizi inanan kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a övgüler olsun.

(Neml Sûresi, 27:15)

رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي

بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

Rabbi evzî'nî en eşkura ni'metekelletî en'amte aleyye ve alâ vâlideyye ve en a'mele sâlihan terdâhu ve edhılîni bi rahmetike fî ibâdikes sâlihîn.

Rabbim! Beni, anne ve babama bağışladığın ni-mete şükretmeye ve hoşnut olacağın iyi işler yapma-ya yönelt. Merhametinle beni iyi kullarının arasına sok.

(Neml Sûresi, 27:19)

هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ۖ أَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ط
وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ج
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ٤٠

Hâzâ min fadli rabbî, li yebluvenî e eşkuru em ekfur, ve men şekera fe innemâ yeşkuru li nefsih, ve men kefera fe inne rabbî ganiyyun kerîm.

Bu, Rabbimin bir armağanıdır. O'na şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamaktadır. Şükreden kendisi için şükretmiş olur. Nankörlük eden de bilsin ki Rabbim zenginliği sınırsız, ihsan ve ikramı bol olandır.

(Neml Sûresi, 27:40)

رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ط
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ١٦ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ١٧

Rabbi innî zalemtü nefsi fâgfirî li fe ğafera leh (le-hû), innehû huvel gafûrur rahîm. Kâle rabbi bimâ en'amte aleyye fe len ekûne zahîran lil mucrimîn.

Rabbim, ben nefsimе zulmettim, beni bağışla...

Rabbim, bana lütfettiğin nimete yemin olsun ki, bir daha asla suçlulara arka çıkmayacağım.

(Kasas Sûresi, 28:16-17)

رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

Rabbi innî limâ enzelte ileyye min hayrin fakîr.

Rabbim! Gerçekten de bana vereceğin her hayra muhtacım.

(Kasas Sûresi, 28:24)

رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

Rabbinsurnî alel kavmil mufsidîn.

Rabbim! Şu bozguncular topluluğuna karşı bana yardım et.

(Ankebût Sûresi, 29:30)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْأَخْرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾
يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾

Elhamdü lillâhillezî lehû mâ fis semâvâti ve mâ fil ardı ve lehul hamdü fil âhireti ve huvel hakîmul habîr. Ya'lemu mâ yelicu fil ardı ve mâ yahrucu minhâ ve mâ yenzilü mines semâi ve mâ yarucu fihâ, ve huver rahîmul ğafûr.

Övgü, göklerde ve yeryüzünde bulunanların hepsi kendisine ait olan Allah'adır. Ahirette de övgü O'nadır. O, her yaptığında mutlaka bir hikmet bulunan, her şeyden haberdar olandır. Yerin içine gireni, oradan çıkanı, gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. Rahmet ve merhameti sınırsız olandır O, günahları affedendir.

(Sebe Sûresi, 34:1-2)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ
لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾

Elhamdü lillâhillezî ezhebe annel hazen, inne rabbenâ le ğafûrun şekûr. Ellezî ehallenâ dêrel mukâmeti min fadlih, lâ yemessünâ fihâ nasabun ve lâ yemessünâ fihâ lüĝûb.

Bizden üzüntüyü gideren Allah'a övgüler olsun. Rabbimiz gerçekten de günahları affeden, bütün şükürlerin yöneldiği kudrettir. O ki, bir armağan olarak

bizi kalınacak bir yurda yerleştirdi. Orada ne bir yorulma, ne de bir bıkkınlık duyarız.

(Fâtır Sûresi, 35:34-35)

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾

Rabbi heb lî mines sâlihîn.

Rabbim, bana iyilik/barış sevenlerden birini (bir çocuk) lütfet!

(Saffât Sûresi, 37:100)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي ﴿٣٥﴾

إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾

Rabbiğfir lî veheb lî mulken lâ yenbağî li ehadin min ba'dî, inneke entel vehhâb.

Rabbim, beni affet; bana, benden sonra hiç kimseye nasip olmayan bir mülk (hükümdarlık) ver. Çünkü Sen sürekli ve sınırsız bir şekilde bağışta bulunansın.

(Sâd Sûresi, 38:35)

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ

وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ

﴿٤٦﴾ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Allâhumme fâtıras semâvâti vel ardı âlimel gaybi veş şehâdeti ente tahkumu beyne ibâdike fi mâ kânû fihi yahtelifûn.

Gökleri ve yeri yaratan, duyu organlarıyla algılamayanı ve algılanabilenleri bilen Allahım! Kullarının anlaşmazlığa düştükleri konularda Sen karar vereceksin.

(Zümer Sûresi, 39:46)

رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ
تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾
رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ آبَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

Rabbenâ vesî'te kulle şey'in rahmeten ve ilmen fağfir lillezîne tâbû vettebeû sebîleke vekıhim azâbel cahîm. Rabbenâ ve edhilhum cennâti adninilletî vaadtehum ve men salaha min âbâihim ve ezvâcihim

ve zürriyyâtim inneke entel azîzül hakîm. Vekihimus seyyiât, ve men tekıs seyyiâti yevme izin fe kad rahimteh ve zâlike huvel fevzul azîm.

Rabbimiz! Rahmetin ve bilgin her şeyi kuşatmıştır. Tevbe edenleri ve Senin yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azabından koru. Rabbimiz! Onları kendilerine vadettiğin Adn Cennetlerine koy. Atalarından, eşlerinden ve soylarından iyi olanları da. Şüphesiz kudret ve onurun kaynağı, her yaptığında bir hikmet bulunan Sensin. Ve onları kötülüklerden koru. O gün kimi kötülüklerden korursan gerçekten ona merhamet etmişsindir. İşte büyük kurtuluş budur.

(Mü'min Sûresi, 40:7-9)

وَأَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

Ve ufevidu emrî ilâllâh (ilâllâhi), innallâhe basîrun bil ibâd.

Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Şüphesiz Allah, kullarını çok iyi görendir.

(Mü'min Sûresi, 40:44)

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

Rabbenekşif annel azâbe innâ mü'minûn.

Ey Rabbimiz! Bizden azabı kaldır. Artık biz inanıyoruz.

(Duhân Sûresi, 44:12)

الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

Elhamdü rabbis semâvâti ve rabbil ardı rabbil âlemin. Ve lehul kibriyâu fîs semâvâti vel ard, ve huvel azîzul hakîm.

Övgü göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve Âlemlerin Rabbi Allah'ındır. Göklerde ve yerde büyüklük O'nundur. O, kudret ve onurun kaynağı, her yaptığında mutlaka bir hikmet bulunmaktadır.

(Câsiye Sûresi, 45:36-37)

رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي
فِي ذُرِّيَّتِي ۚ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

Rabbi evzi'nî en eşkure ni'metekelletî en'amte aleyye ve alâ vâlideyye ve en a'mele sâlihan terdâhu ve aslıh lî fî zürriyyetî, innî tübtü ileyke ve innî minel muslimîn.

Rabbim! Beni, anne ve babama verdiğin nimetlere şükretmeye, hoşnut olacağın iyi işler yapmaya yönelt. Benim soyumu ıslah et. Ben bağışlanma dileyip Sana teslim olanlardanım.

(Ahkaf Sûresi, 46:15)

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ هُوَ الْأَوَّلُ
وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

Sebbehâ lillâhi mâ fîs semâvâti vel ard, ve huvel azîzül hakîm. Lehû mülkus semâvâti vel ard, yuhyî ve yumît, ve huve alâ kulli şey'in kadîr. Huvel evvelu vel âhiru vez zâhiru vel bâtın, ve huve bi kulli şey'in alîm.

Göklerde ve yerdeki her şey Allah'ı tesbih etmektedir. Azîz'dir O, Hakîm'dir. Göklerin ve yerin mülkü ve yönetimi O'nundur; diriltir, öldürür. Her şey üzerinde kudret sahibidir O. Evvel'dir O, başlangıcı yoktur; Âhir'dir O, sonu yoktur; Zâhir'dir O, her şeyde belirir; Bâtın'dır O, gözlerden gizlenmiştir. Her şeyi en güzel biçimde bilendir O.

(Hadîd Sûresi, 57:1-3)

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ
وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا
رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

Rabbenâğfir lenâ ve li ihvâninellezîne sebekûnâ
bil îmâni ve lâ tec'al fî kulûbinâ ğillen lillezîne âmenû
rabbenâ inneke raûfun rahîm.

Rabbimiz! Bizi ve bizden önce inanmış olan kar-
deşlerimizi affet ve kalplerimizde inananlara karşı bir
kin bırakma. Rabbimiz! Sen şefkat ve esirgemesi sı-
nırsız olan, rahmet ve merhameti sonsuz olansın.

(Haşr Sûresi, 59:10)

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ
الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ط وَسَبِّحْ
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

Huvallâhullezî lâ ilâhe illâ huve, âlimul ğaybi veş şehâdeh, huver rahmânur rahîm. Huvallâhullezî lâ ilâhe illâ huve, elmelikül kuddûsüs selâmül mû'minül muheyminül azîzül cebbârul mütekebbir, subhânallâhi ammâ yuşrikûn. Huvallâhul hâlikul bâriül musavviru lehul esmâul husnâ, yusebbihu lehû mâ fis semâvâti vel ard ve huvel azîzül hakîm.

O Allah ki O'ndan başka ilah yoktur. Duyu organlarıyla algılanamayanı da, algılanabileni de bilen O'dur. O merhametlidir, şefkatlidir. O Allah ki O'ndan başka ilah yoktur. O hükmedendir, kutsaldır, güvenilirirdir, inancın kaynağıdır, koruyandır, üstündür, zorlayandır, azametlidir. Allah onların ortak koştuklarından çok yücedir. O, Allah'tır. Yaratan, var eden, biçim veren O'dur. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde ne varsa O'nu yüceltir. O, kudret ve onurun kaynağı, her yaptığında mutlaka bir hikmet bulunandır.

(Haşr Sûresi, 59:22-24)

رَبَّنَا عَلَيْنِكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾
رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

Rabbenâ aleyke tevekkelnâ ve ileyke enebnâ ve ileykel masîr. Rabbenâ lâ tec'alnâ fitneten lillezîne

keferû, vağfir lenâ rabbenâ, inneke entel azîzül hakîm.

Rabbimiz! Biz Sana dayanıyoruz ve Sana yöneliyoruz. Dönüş Sanadır. Rabbimiz! Bizi inkârcılar için bir fitne aracı yapma, bizi affet. Rabbimiz! Sen kudret ve onurun kaynağı, her yaptığında mutlaka bir hikmet bulunansın.

(Mümtehine Sûresi, 60:4-5)

رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا
إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾

Rabbenâ etmim lenâ nûrenâ vağfir lenâ, inneke alâ kulli şey'in kadîr.

Rabbimiz! Bizim nurumuzu tamamla ve bizi affet. Sen her şeye gücü yetensin.

(Tahrîm Sûresi, 66:8)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ لِي وَالِدَيَّ وَ لِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

Rabbiğfirlî ve li vâlideyye ve li men dehale beytiye mü'minen ve lil mü'minîne vel mü'minât, ve lâ tezdiz zâlimîne illâ tebârâ.

Rabbim! Beni, anne babamı, inanmış olarak evime gireni, inanan erkekleri ve inanan kadınları affet. Zalimlerin ise ancak yıkımlarını artır.

(Nuh Sûresi, 71:28)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ
فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

1. Kul eûzü bi rabbil felak. 2. Min şerri mâ halak. 3. Ve min şerri ğâsikın izâ vekab. 4. Ve min şerrin neffâsâti fîl ukad. 5. Ve min şerri hâsidin izâ hased.

1. De ki: Açılışın Rabbine sığınırım. 2. Yarattıklarının kötülüğünden. 3. Çöktüğü zaman karanlığın kötülüğünden. 4. Dügümlere üfleyenlerin kötülüğünden. 5. Kıskandığı zaman kıskancın kötülüğünden.

(Felak Sûresi, 113:1-5)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ
النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي
يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

1. Kul eûzu bi rabbîn nâs. 2. Melikin nâs. 3. İlâhin

nâs. 4. Min şerril vesvâsil hannâs. 5. Ellezî yuvesvisu
fî sudûrin nâs. 6. Minel cinneti ven nâs.

1. De ki: İnsanların Rabbine sığınırım. 2. İnsanların hükmedenine. 3. İnsanların ilahına. 4. Sinsi fısıldayıcının kötülüğünden. 5. O, insanların göğüslerine fısıldar. 6. O, cinlerden de, insanlardan da olur.

(Nas Sûresi, 114:1-6)

Beşinci Bölüm

Kısa Sûrelerden Seçmeler

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٣
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ٤
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ٥
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ٦
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ٧

1. Bismillâhirrahmânirrahîm. 2. Elhamdü lillâhi rabbil âlemin. 3. Er rahmânir rahîm. 4. Mâliki yevmid dîn. 5. İyyâke na'budu ve iyyâke nestaîn. 6. İhdinas sırâtel mustakîm. 7. Sırâtallezîne en'amte aleyhim gayril magdûbi aleyhim ve lâd dâllîn.

1- Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla... 2- Övgü Âlemlerin Rabbi Allah'adır. 3- O merhametlidir, şefkatlidir. 4- Din gününün hükmedenidir O. 5- Yalnız Sana kulluk eder, yalnız Senden yardım isteriz. 6- Bizi doğru yola ilet. 7- Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna. Gazaba uğrayanların ve doğruluktan sapmış olanlarınkine değil.

(Fatiha Sûresi, 1:1-7)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَنْشَرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۙ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۙ
الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۙ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۙ
فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۙ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۙ
فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۙ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۙ

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. E lem neşrah leke sadrek. 2. Ve vedağnâ anke vizrek. 3. Ellezî enkada zahrek. 4. Ve refa'nâ leke zikrek. 5. Fe inne maal usri yüsra. 6. İnne maal usri yüsra. 7. Fe izâ ferağte fensab. 8. Ve ilâ rabbike ferğab.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

1- Senin göğsüne ferahlık vermedik mi? 2- Üze-

rindeki yükünü indirmedi mi? 3- Ki o, belini çatırdatmıştı senin. 4- Ve senin şanını yüceltmedik mi? 5- Demek ki zorlukla beraber bir kolaylık vardır. 6- Zorluğun yanında bir kolaylık mutlaka vardır. 7- O halde boşalır boşalmaz yeni bir işe koyulup yorul. 8- Ve yalnızca Rabbine yönel.

(İnşirah Sûresi, 94:1-8)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ^١ وَطُورِ سَيْنِينَ^٢ وَهَذَا الْبَلَدِ
الْأَمِينِ^٣ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ^٤
ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ^٥ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ^٦ فَمَا يُكَذِّبُكَ
بَعْدُ بِالدِّينِ^٧ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ^٨

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Vet tîni vez zeytûn. 2. Ve tûri sînîn. 3. Ve hâzel beledil emîn. 4. Lekad halaknel insâne fî ahseni takvim. 5. Sümme redednâhu esfele sâfilîn. 6. İllellezîne âmenû ve amilûs sâlihâti fe lehum ecrun ğayru memnûn. 7. Fe mâ yukezzibuke ba'du bid dîn. 8. E leysallâhu bi ahkemil hâkimîn.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

1- Ve incir ve zeytin. 2- Ve Sina Dağı. 3- Ve bu güvenilir kent. 4- Gerçekte de insanı en güzel bir biçimde yarattık. 5- Sonra da onu aşağıların aşağısına çevirdik. 6- Ancak inanıp düzgün işler yapan istisnadır. Bunlar için kesintisiz bir ödül vardır. 7- Böyle iken hangi şey dini sana yalanlatabilir? 8- Allah bilgelerin en bilgisi değil midir?

(Tin Sûresi, 95:1-8)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
عَلَقٍ ﴿٢﴾ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾
عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ
لَيَطْغَىٰ ﴿٦﴾ أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَىٰ ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾
أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ
كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ
كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ كَلَّا
لَئِنْ لَمْ يَنْتَه لَنْسَفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ

خَاطِئَةٌ ۞ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۞ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۞
كَلَّا لَا تَطِعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۞

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Ikra' bismi rabbikellezî halak. 2. Halakal insâne min alak. 3. Ikra' ve rabbukel ekrem. 4. Ellezî alleme bil kalem. 5. Allemel insâne mâ lem ya'lem. 6. Kellâ innel insâne le yatğâ. 7. En reâhustağnâ. 8. İnne ilâ rabbiker ruc'â. 9. E raeytellezî yenhâ. 10. Abden izâ sallâ. 11. E raeyte in kâne alel hudâ. 12. Ev emera bit takvâ. 13. E raeyte in kezzebe ve tevellâ. 14. E lem ya'lem bi ennellâhe yerâ. 15. Kellâ le in lem yentehi le nesfean bin nâsiyeh. 16. Nâsiyetin kâzibetin hâtieh. 17. Felyed'u nâdiyeh. 18. Sened'uz zebâniyeh. 19. Kellâ, lâ tuti'hu vescud vakterib.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

1- Oku! Yaratan Rabbinin adıyla. 2- O, insanı asılıp tutulan bir şeyden yarattı. 3- Oku! Rabbin en büyük cömertliğin sahibidir. 4- O'dur kalemle öğreten. 5- İnsana bilmediğini öğretti. 6- Hayır, gerçekten insan azar. 7- Sahip olduklarından dolayı kendini yeterli gördüğünden. 8- Oysaki dönüş yalnızca Rabbinedir. 9- Gördün mü şu engellemekte olanı, 10- Bir kulu namaz kılarırken? 11- Gördün mü ya o doğruluk üzerinde ise 12- Ya o sakınmayı emrediyorsa? 13- Gördün mü? Ya şu yalanlamış ve sırtını dönmüşse?

14- Bilmez mi ki Allah her şeyi görmektedir. 15- Hayır, eğer o bundan vazgeçmeyecek olursa, o alını mutlaka tutup sürteceğiz. 16- O yalancı, o günahkâr alını. 17- O zaman haydi çağırısın yandaşlarını. 18- Biz de zebanileri çağıracağız. 19- Hayır, ona boyun eğme. Secde et ve yaklaş.

(Alâk Sûresi, 96:1-19)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ
الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ
الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾
سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Innâ enzelnâhu fî leyletil kadr. 2. Ve mâ edrâke mâ leyletül kadr. 3. Leyletül kadri hayrun min elfi şeh. 4. Tenezzelül melâiketü ver rûhu fihâ bi izni rabbihim min kulli emrin. 5. Selâmun, hiye hattâ matlail fecr.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

1- Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik. 2- Kadir Gecesi'nin ne olduğunu sen nereden bileceksin?

- 3- Kadir Gecesi bin aydan hayırlıdır. 4- Melekler ve Ruh, o gece Rablerinin izniyle her iş için iner de iner.
5- Esenliktir o, tâ tan yeri ağarınca kadar.

(Kadir Sûresi, 97:1-5)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالْعَصْرِ ۞۱ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۞۲
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۞۳

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Vel asr. 2. İnnel insâne le fî husr. 3. İllellezîne âmenû ve amilûs sâlihâti ve tevâsav bil hakkı ve tevâsav bis sabr.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

- 1- Ve zaman. 2- İnsan gerçekten de zarardadır. 3- Ancak inanıp düzgün işler yapanlar, birbirlerine gerçeği önerenler ve birbirlerine sabrı önerenler istisnadır.

(Asr Sûresi, 103:1-3)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِنِّ ۞۱ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ

الْيَتِيمَ ۙ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۗ فَوَيْلٌ
لِّلْمُصَلِّينَ ۙ الَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝
الَّذِينَ هُمْ يُرَآؤُنَ ۙ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. E raeytellezî yukezzibu bid dîn. 2. Fe zâlikellezî yedu'ul yetîm. 3. Ve lâ yahuddu alâ taâmil miskîn. 4. Fe veylün lil musallîn. 5. Ellezîne hum an salâtihim sâhûn. 6. Ellezîne hum yurâûn. 7. Ve yemneûnel mâûn.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

1- Dini yalanlayanı gördün mü? 2- Yetimi itip kakan odur. 3- Yoksulu doyurmayı teşvik etmeyen odur. 4- Yazıklar olsun o namaz kılanlara 5- Ki onlar namazlarında yanılığ içindedirler. 6- Onlar gösteriş yapmaktadırlar. 7- Ve onlar yardımlaşmayı engellemektedirler.

(Mâ'ûn Sûresi, 107:1-7)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. İnnâ a'taynâkel kevser. 2. Fe salli li rabbike venhar. 3. İne şânieke huvel ebter.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

1- Şüphesiz Biz sana bolca güzellik verdik. 2- Öyleyse Rabbin için namaz kıl ve göğsünü gererek dimdik dur. 3- Asıl soyu kesik olan sana kin duyardır.

(Kevser Sûresi, 108:1-3)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا
عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Kul yâ eyyuhel kâfirûn. 2. Lâ a'budu mâ ta'budûn. 3. Ve lâ entüm âbidûne mâ a'bud. 4. Ve lâ ene âbidun mâ abedtüm. 5. Ve lâ entüm âbidûne mâ a'bud. 6. Lekum dînukum ve liye dîn.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

1- De ki: Ey inkârcılar! 2- Ben, sizin kulluk ettikle-

rinize kulluk etmem. 3- Siz de benim kulluk ettiğime kulluk etmezsiniz. 4- Ben, sizin kulluk ettiklerinize kulluk edecek değilim. 5- Siz de benim kulluk ettiğime kulluk etmezsiniz. 6- Sizin dininiz size, benim dinim bana.

(Kâfirun Sûresi, 109:1-6)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۗ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ
فِي دِينِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۗ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ
اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ۝۳

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. İzâ câe nasrullâhi vel feth. 2. Ve raeyten nâse yedhulûne fî dînillâhi efvâcâ. 3. Fe sebbih bi hamdi rabbike vestağfirh, innehû kâne tevvâbâ.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

1- Allah'ın yardımını ve fetih geldiğinde. 2- Ve insanların Allah'ın dinine akın akın geldiklerini gördüğünde. 3- Hemen Rabbini överek yücelt ve O'ndan bağışlanma dile. Çünkü O, bağışlanma dileklerini kabul eder.

(Nasr Sûresi, 110:1-3)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ ۱ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ ۲ ۝ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ ۝ ۳ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ ۴

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Kul huvalâhu ehad. 2. Allâhus samed. 3. Lem yelid ve lem yûled. 4. Ve lem yekün lehû kufuven ehad.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

1- De ki: O Allah Birdir. 2- Allah, her şeyin muhtaç olduğudur. 3- Doğurmamıştır, doğurulmamıştır. 4- Ve hiçbir şey O'nun dengi değildir.

(İhlâs Sûresi, 112:1-4)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ ۱ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ ۲ ۝
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ ۳ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ
فِي الْعُقَدِ ۝ ۴ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝ ۵

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Kul eûzu bi rabbil felak. 2. Min şerri mâ halak.

3. Ve min şerri gâsikın izâ vekab. 4. Ve min şerrin neffâsâti fîl ukad. 5. Ve min şerri hâsidin izâ hased.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

1. De ki: Açılışın Rabbine sığınırım. 2. Yarattıklarının kötülüğünden. 3. Çöktüğü zaman karanlığın kötülüğünden. 4. Dügümlere üfleyenlerin kötülüğünden. 5. Kıskandığı zaman kıskancın kötülüğünden.

(Felak Sûresi, 113:1-5)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ١ مَلِكِ النَّاسِ ٢ إِلَهِ
النَّاسِ ٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ٤ الَّذِي
يُوسَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ٦

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Kul eûzu bi rabbîn nâs. 2. Melikin nâs. 3. İlâhin nâs. 4. Min şerril vesvâsil hannâs. 5. Ellezî yuvesvisu fî sudûrin nâs. 6. Minel cinneti ven nâs.

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla...

1. De ki: İnsanların Rabbine sığınırım. 2. İnsanların hükmedenine. 3. İnsanların ilahına. 4. Sinsi fısıldayıcının kötülüğünden. 5. O, insanların göğüslerine fısıldar. 6. O, cinlerden de, insanlardan da olur.

(Nas Sûresi, 114:1-6)

Bazı önemli kavramlar

Allah: Varlığı zorunlu olan ve bütün övgülere lâyık bulunan, yaratan, yapıp eden, ezeli, ebedî olan; eşsiz, ortaksız kudret.

Rahman: Rahmeti sonsuz olan. Bağışlayan, esirgeyen.

Rahîm: Rahmet ve merhameti sınırsız olan. Bağışlayan, esirgeyen.

Besmele: Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla

Eûzu-Besmele: Taşlanarak kovulmuş şeytanın şerrinden Rahman ve Rahîm olan Allah'a sığınırım.

İslam: Barış, güvenlik, esenlik, selamet. Teslimiyet. Bütün peygamberlerin tebliğ ettiği özü tevhid olan din.

Müslüman: Teslim olan.

Mü'min: İnanan, iman eden. İslam'ın hükümlerini özümseyen. Hz. Muhammed'in (a.s.m.) tebliğ ettiği biçimde iman eden.

Kur'an: Çağırın, okunan kitap. Hz. Peygambere Allah tarafından Cebrail aracılığıyla bütün insanlara iletmek üzere indirilen kutsal kitap.

Nebi: Haberci. Allah'ın emirlerini tebliğ eden ve vahyin haberlerini getiren. Peygamber.

Resul: Elçi. Allah'tan kendisine risalet verilerek görevlendirilen.

Din: Ceza, mükâfat, ibadet, âdet, hal, hüküm, hesap, itaat, boyun eğme, şeriat, kanun, yol, mezhep, millet. Din, kuralları Allah tarafından konulan, peygamberler aracılığı ile insanlara bildirilen, akıl sahibi insanları kendi istekleri ile hayırlı olan şeylere sevk ederek dünya ve ahirette mutluluğa ulaştıran ilahi bir kanundur.

Sûre: Kur'an-ı Kerim'in 114 bölümünden her biri.

Ayet: Delil, belge, işaret. Kur'an-ı Kerim sûrelerinin içindeki her bir kısım.

Ahret: Sona gelinmesi. Dünya hayatının tamamlanmasından sonraki ebedî hayat.

Kible: Kendisine yüz dönülen yön. Namazın yönü.

Kıyam: Ayağa kalkma, ayakta durma. Namazın bir parçası.

Rükû: Öne doğru eğilme, tevazu. Namazın bir parçası.

Secde: Yere kapanma, boyun eğme, alını yere değdirme, büyük bir tevazu ile eğilme. Namazın bir parçası.

Cami: Toplayan, bir araya getiren. İslam dininde ibadet mekânları için kullanılan bir ifade.

Mescid: Secde edilen yer. İslam dininde ibadet mekânları için kullanılan bir ifade.

Esan: Bildirme, çağırma, namaz için davet, çağrı yapma.

Allâhuekber: Allah en büyüktür, en yücedir.

Eşhedü en lâ ilâhe illâllah: Allah'tan başka ilah olmadığına tanıklık ederim.

Eşhedü enne Muhammeder-Resûlüllah: Muhammed'in Allah'ın Elçisi olduğuna tanıklık ederim.

Hayye ale's-Salâh: Haydi namaza.

Hayye ale'l-Felâh: Haydi kurtuluşa.

Es-Salâtü hayrün mine'n-nevm: Namaz uykudan hayırlıdır (Sadece sabah ezanında okunur).

Lâ ilâhe illâllah: Allah'tan başka ilah yoktur.

Teâlâ ve Tekaddes: Allah'ın yüce olduğunun ve

noksan sıfatlardan münezze (uzak, arınmış) olduğunun söylendiği saygı ve hürmet ifadesi.

Celle Celalühu: O'nun şanı yücedir.

Azze vecelle: O, üstün ve yücedir.

Tesbih: Yüceltmek, Allah'ı noksanlıklardan tenzih etmek.

Hazret: Hürmet ve saygı ifadesi.

Mâşâallah: Genellikle beğenilen şeyler karşısında kuvvetin ve kudretin Allah'tan olduğunun ifade edilmesi.

İnşâallah: Allah dilerse, izin verirse.

Biiznillah: Allah'ın izni ile.

Billâhi: Allah'a yemin ederim manasındaki söz.

Estağfirullah: Genellikle övülme karşısında söylenen ve Allah'tan hata ve kusurlarımı bağışlamasını dilerim manasındaki söz.

Fîsebîlillâh: Allah yolunda. Bir işin karşılıksız, sadece Allah rızası için yapıldığını ifade eden tabir.

Selâmün Aleyküm: Barış ve esenlik üzerinize olsun.

Aleyküm Selâm: Barış ve esenlik sizin de üzerinize olsun.

Subhânellah: Allah'ı her türlü noksanlık ve kusurdan tenzih etme, uzak tutma.

Elhamdülillah: Övgü Allah'a mahsustur.

Subhâne Rabbiyel Azîm: Ululuğun kaynağı Rabbimi yüceltir ve noksanlıklardan tenzih ederim.

Semi'Allahu Limen Hamideh: Allah'ın, kendisine övgüde bulunan ve yakaran kişinin övgüsünü işiteceği manasındaki ifade.

Rabbenâ Lkel Hamd: Ey Rabbimiz, Sana övgüler olsun manasındaki dua.

Subhâne Rabbiyel A'lâ: Yüce olan Rabbimi yüceltir ve noksanlıklardan tenzih ederim.

Esselamu Aleykum ve Rahmetullah: Allah'ın selamı ve rahmeti üzerinize olsun manasında namaz bitiminde sağa ve sola verilen selam.

Sadakallahulazim: Yüceliğin kaynağı Allah doğru söyledi.

Hasbunallahu ve Ni'mel Vekil: Allah bize yeter. O ne güzel vekildir.

Ni'mel Mevla ve Ni'mel Nasir: O ne güzel dost, ne güzel yardımcıdır.

Aleyhissalâtu Ves-selâm: Peygamberlerin isimleri söylendiğinde, üzerlerine dua ve selam olsun manasında kullanılan saygı ifadesi.

Rahmetullahi Aleyh: Allah ona rahmet eylesin manasındaki dua.

Âmin: Olsun, kabul et manasında dua sonlarında söylenen söz.

Caiz: Bir söz veya davranışın dinî veya hukuki esaslara uygunluğu.

Cürüm: Hata, günah, suç, kabahat.

Cemaat: İnsan topluluğu.

Fitrat: Yaradılış.

Cin: Duyularla idrak edilemeyen ve insanlar gibi ilahi emirlere uymakla yükümlü tutulan varlık türü.

Melek: Haberci ve kuvvet anlamına gelen Allah'ın emri ile iş yapan varlıklar.

Şeytan: Saptıran, kötülüğe teşvik eden, insanlara tuzaklar kuran varlık.

İbadet: Kulluk, itaat, boyun eğmek, içten bağlanmak, tevazu göstermek. Kulluk görevlerinin yerine getirilmesi.

İhlâs: Saf, katıksız. Gönülden Allah'a iman etme hali.

İlah: Öz Türkçe karşılığı Tanrı.

İnfak: Malın elden çıkarılarak sarf edilmesi. Allah yolunda maddi her türlü harcama.

İsraf: Gereksiz harcama yapma. Gerçek ihtiyacı aşan tüketim.

Kıyamet: Dünya hayatının sonu. Kalkma, dirilme.

Kurban: Kendisiyle Allah'a yaklaşılan şey.

Mucize: İnsanları aciz bırakan şey. Ayet, delil.

Mukaddes: Kutsal, mübarek, kutlu.

Musibet: Bir kimseye çeşitli felaketlerin isabet etmesi.

Muttaki: Korkan, sakınan, takva sahibi.

Muhkem: Anlamı apaçık ve net olan.

Mübarek: Kutlu, temiz, bereketli.

Mücrim: Suçlu, günahkâr.

Müteşabih: Benzeşmeli anlatım. Muhkemin zıttı.

Nübüvvet: Peygamberlik.

Risalet: Elçilik. Allah tarafından insanlara iletilmek üzere peygamberlere gelen vahiy.

Sadaka: Doğrulamak. Allah'a olan bağlılığın ve sadakatin bir ifadesi olarak ihtiyaç sahiplerinin maddi olarak gözetilmesi.

Selam: Barış ve esenlik dileği, teslimiyet.

Sena: Allah'ı övme.

Şehadet: Tanık olma.

Şirk: Ortak koşma. Allah ile beraber başka ilahlar olduğuna inanma.

Takva: Nefsi her türlü isyan ve bozulma hallerinden koruma. Kötülüklerden, günah ve haramlardan sakınma.

Tebliğ: Ulaştırma, iletme, götürme, anlatma.

Tekbir: Büyükleme, yüceltme.

Tevbe: Günah ve isyanı terk etme, hatalardan dönme, tekrarlamaktan vazgeçme.

Tevekkül: Yalnız Allah'a güvenip dayanma.

Tevhid: Birleyicilik. Hiçbir benzer, ortak koşmaksızın Allah'ın birliğine gönülden iman etme.

Ümmet: Topluluk. Bir peygamber veya din etrafında toplanma.

Vahiy: Allah'ın, emir ve buyruklarını insanlara iletilmek üzere peygamberlerine göndermesi.

Veli: Dost, koruyucu, yardımcı.

Vesvese: Fısıltı, gizli ses.

Zan: Kesin bilgiye dayanmayan şey.

Zekât: Sözlük anlamı artma, çoğalma, temizlik, bereket, iyi hal ve övgü gibi anlamlara gelir. Dinî bir terim olarak Allah rızası için ihtiyaç sahibi kimselere verilen mali değeri ifade eder.

Zikir: Hatırlama, anma.

